

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ φύλ. 763

Ἔτος ΛΓ΄

ΙΟΥΛΙΟΣ 1979

(Π.Ο.Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεία Κέντρου 32 — Ἀθήναι Τ. 147

Τηλ. 3628280

ΣΤΟ ΚΤΛΙΣΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Θλιβερές διαπιστώσεις τῆς ἐποχῆς μας

Πολλά τὰ θλιβερά διαπιστώνει ἓνας ἀμερόληπτος παρατηρητὴς τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ εἶναι αὐτὰ ἀντινομίες, ἀντιθέσεις καὶ ἀνακολουθίες ποὺ δημιουργεῖ ἡ σημερινὴ ἠθικὴ παγκόσμιος κρίσις. Παντοῦ ἐξαπλοῦνται οἱ θλιβερές ἀντιθέσεις! Βλέπεις π.χ. ἓναν ὁδοκαθαριστὴν νὰ κάμει ἱατρικὴν, ἓναν πλανώδιον ἐφημεριδοδοπώλην νὰ σταματᾷ γιὰ νὰ κάμῃ πολιτικὴν, ἢ, δογματικὴν, καὶ ὁ πρῶτος ἀνόλαστος νὰ διδάσκῃ καὶ κρίνῃ τὴν ἠθικὴν τῶν ἄλλων!!! Μὰ προχωροῦν οἱ διαπιστώσεις τῆς ἐποχῆς μας ἀκόμῃ βαθύτερα καὶ περισσότερον. Ἀσπλαγχνοὶ διδάσκουν εὐσπλαγχνία, ἄδικοι καὶ παράνομοι συνιστοῦν τὸ δίκαιον, οἱ μεστοὶ μίσους καὶ πάσης ἐμπαιθείας καὶ ἐσωτερικοῦ μολισμοῦ συνιστοῦν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν ὅταν τὸ τακτικὸν ὑποῦλον ἔργον τοὺς εἶναι τὸ τοῦ μυθικοῦ Ἡροστράτου, ἀνάβοντας φωτιὰς παντοῦ καὶ χωρίζοντας παλῆς ἀγάπης καὶ ἀρμονικῆς συνεργασίας.

Βλέπει κανεὶς ἀκόμῃ στὸν καθημερινὸν Τύπον

ψεῦδη στὰ χεῖλη ἱερέων καὶ διασυρμούς στὰ δικαστήρια ἐκείνων, ποὺ ἐτάχθησαν φύλακες τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων, γιὰ παράβασιν τῶν Ἱερωτέρων καὶ ἀγιωτέρων καθημένων τῆς ζωῆς.

Καὶ ἀκόμῃ τὰ γηρατειὰ ποὺ θάπρεπεν νὰ εἶναι τὸ «ἄλῃς» τῆς γῆς νὰ δακτυλοδείχνονται γιὰ ἀσωτεῖαν καὶ ἐξωφρενισμούς καὶ τὰ νεῖατα μὲ ἀναιδείαν νὰ τραγουδοῦν στὴν ζωὴν τοὺς: «Κατὰ μόννα κατὰ τάτα κατὰ γυιὸ καὶ θυγατέρα»...

Καταντήσαμε σήμερα μὲ τὴν παγκόσμια ἠθικὴ κρίσιν νὰ βλέπομεν Γάντια νὰ «θαυπεύουν» ποὺ ἄλλοι μόνον γίνονται ἀπὸ δέρμα ἀνθρώπου καὶ νὰ «ἐλεοῦν» ἀπὸ χρήματα ποὺ ἡ κλοπὴ καὶ ἡ φοροδιαφυγὴ παράνομα χαρίζουν. Ὁ πλούσιος ὁδυνάται καὶ σπαράζει μήπως χάσῃ τὰ παρανόμως κτηθέντα ἀγαθὰ καὶ ὁ πτωχὸς τὸ ρίχνει ἔξω καὶ «ἄς πάῃ καὶ τὸ παληάμπελο» καὶ τραγουδᾷ «μὴ ζωὴ τὴν ἔχομεν κι ἂν δὲν τὴν γλεντήσωμεν τί θὰ καταλάβωμεν»... Τὰ κέντρα πλημμυρίζουν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ὁδὸς Κάνιγγος 10

Ἐν τὰ ὁ θ' α

Κύριε Διευθυντά,

Εἶναι ἀπόρίας ἄξιον πῶς εἰς τὴν ἐφημερίδα σας εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος παρόμοιο σχόλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποκαλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς παλαισημερολογίται ὡς «πληρὴ τῆς Ἐκκλησίας». Ποίας ἔμως Ἐκκλησίας; Τῆς νεσημερολογίτικης. Διότι ἡμεῖς οἱ παλαισημερολογίται δὲν ἔχομεν καμμίαν σχέσιν με αὐτήν.

Ἐπιθυμῶ δ' «Ο.Τ.» νὰ υπενθυμίσωμεν ὅτι εἰς τὸν ἀμπελόνα τῶν ΓΟΧ δὲν ὑφίστανται κακοδοξίαι, σκάνδαλα παγκοσμίου ἐκτάσεως, ἀλλεπάλληλοι δίκαι ἀρχιερέων, αἱ ὁποῖαι συγκλονίζουν τὴν κοινὴν γνώμην, πρῶην ἀρχιεπισκόπους περιφερομένους με ἀμφίεσιν παππικοῦ καρδιγαλίου. Ἡμεῖς ἔχομεν θεδαίως ἀδυναμίας ἀνθρωπίνους καὶ δι' αὐτάς δοκιμαζόμεθα.

Ζοῦν ἀπὸ «τὰ φτωχαδάκια τῆς ζωῆς», ποῦ μπορεῖ νὰ διασκεδάξουν με τέτοιο τῶπον ὥστε φεύγοντας τὶς πρῶτες προΐνεις ὥρες νὰ ἀγρίουν Βουνὸ τὰ σπασμένα πιάτα καὶ πιατέλλες...

Καὶ ἡ φρικτὴ διαπίστωσις ἀκόμη προχωρεῖ: γιατί μπορεῖ ἓνας ἑλεεινὸς νὰ θεωρηθῇ συνετὸς καὶ, ἄνδρας περαιοῦ καὶ ἀξιοπρεπείας κοινωνικῆς, ἓνας ἄνθρωπος τῶν χαμευπλίων καὶ καταγωγίων. Ἀκόμη βλέπει κα νεῖς ἡ ἀδιαντροπία καὶ ἡ ξετσιπωσιά νὰ παίρνῃ τιμὴ καὶ ἔπαινον καὶ φεῦ, ἡ ἐντιμότης νὰ περιφραεῖται καὶ νὰ γελοιοποιεῖται οἰκτρά. Μὰ μήπως δὲν παρατηροῦμεν σὲ περιόδους νηστείας καὶ ψυχικῆς περισυλλογῆς νὰ γίνωνται χοροὶ καὶ διασκεδάσεις πρὸς χάριν... φιλανθρωπικῶν οἰκτιρῶν; Νὰ σὲ ποιῶς «καταλλήλους καιροῦς» προσπαθοῦν νὰ κάμουν τὶς κινήσεις των γὰ νὰ ἐξοικονομήσουν χορήματα γὰ τὴν ἐλεημοσύνην. Αἰρέτω λοιπὸν πᾶσα ἡθικὴ τάξις! Καὶ ἐσὺ μεγάλη καὶ μικρὴ Σαρακοστή γενοῦ εὐκαιρία τῶν ὁργίων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παραστρατημάτων... Εἶναι νὰ κλαῖ κα νὰ γελᾷ κανεὶς συγχρόνως, με τὰ παράδοξα σήμερα. Κατήντησε στὴ κοινωνία νὰ σπανίζουν οἱ Κανόνες καὶ ὅχι οἱ ἐξαιρέσεις! Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε τὸ τοῦ Ἱεροῦ Αἰγυνοσίτου: «ὦ! Κύριέ μου καὶ Θεέ μου! Πόσα καὶ πόσα δὲν βλέπεις ἀπὸ μᾶς καὶ ὅμως κάμεις ὑπομονὴ ἀναμένοντας τὴν ἐπιστροφὴν μας!». Νὰ ἐλθωμεν στὰ συγκαλά μας ὅπως κάποτε ὁ ἄσπτος τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου «εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν» ἄφηκε τὸ τρανόφθογγον τραγῶδι τῆς καρδιάς του. «Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν Πατέρα μου!». Μακάρι κι ἡμεῖς νὰ γνωρίσωμεν τὸν Πατέρα μας καὶ Θεὸν μας γὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν καταστροφὴν μας.

ἀλλ' ὅμως παραμένομεν πιστοὶ καὶ ἀμετακίνητοι εἰς τὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐπάλλξεις.

Εἶναι ἐπομένως νὰ ἀπορεῖ κανεὶς με τὸ περιεχόμενον τοῦ σχολίου: «πάντως τὸ θέμα τοῦτο εἶναι ζωικὸν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας διασφύρει τὸ κύρος». Οἱ ΓΟΧ, λοιπὸν, διασφύρουν τὸ κύρος τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ ὅχι ὁσαλέγονται, ἢ γράφονται ἀπὸ ἀρχιερεῖς τῆς ἡ τὰ μέσα ἐνημερώσεως (προσφάτως εἰς τὴν τηλεόρασιν ἀρχιερεὺς ἐγελοιοποιήθη δι' ὅσα ὑπεστήριξεν περὶ γάμου, κενῆς ἐπιχειρημάτων), ἢ ὅσα μεταξὺ των λέγουν εἰς συνοδικὰς συνεδριάσεις καὶ συνεντεύξεις;

Θὰ ἔπρεπε νὰ δειξῇ περισσώτερον σεβασμὸν εἰς τὸ σχόλιον διὰ τοὺς Γ.Ο.Χ. καὶ νὰ ἀσχοληθῇ με τοὺς χιλιαστάς, οἱ ὁποῖοι ἐγέμισαν τὴν ἐπικράτειαν εἰς περιοχὰς ἐπισκοπῶν τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, ἡ μόνιμος ἀπουσία τῶν ὁποίων τοὺς ἐπιτρέπει τὴν ἄνετον δρασίαν.

Λυπούμεθα εἰλικρινῶς δι' ὅσα ἐγράψαν καὶ ἀναμνησμένον ἐπανόρθωσιν των. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν εἰς ἓνα σχόλιον νὰ περιλαμβάνωνται ἅπαντες οἱ παλαισημερολογίται καὶ ὅσοι ἐμφανίζονται ὡς τοιοῦτοι ἐκμεταλλεύμενοι τὸν εὐσεβεῖ λαόν, περιφερόμενοι ἀσύδοτοι. Ὁ «Ο.Τ.» γνωρίζει καλῶς πόσοι «παλαισημερολογίται» δὲν εἶναι παλαισημερολογίται, ἀλλ' ὡς σκανδαλοποιοὶ ἐμφανίζονται καθαρολόγοι με μοναδικὸν στόχον τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἁγῶνος. Αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀποδοκιμάζομεν καὶ ὁ λαὸς ὁμοίως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δοσοληρίας αὐτῶν πρὸς τοὺς ὑπευθύνους διαχειριστὰς χρηματικοῦ καὶ Ὑλικοῦ, ἤτοι ὑπόλοιπα Λ)σμοῦ κτλ., ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν, Κάνιγγος 32, τηλ. 3628.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ, ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ κ.λ.π.
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ:

Ἡ ἐπὶ τῆς γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶχε καὶ δὲν ἔχει ὡς πρῶτιστον αὐτῆς σκοπὸν τὴν δημιουργίαν κινήτης τε καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

Ἡ ἀποστολή της συνίστατο καὶ συνίσταται κυρίως νὰ «κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» (Μάρκ. ΙΣΤ' 15), νὰ «μαθητεύῃ πάντα τὰ Ἔθνη, βαπτίζονσα αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» διδάσκονσα διὰ τοῦ λόγου καὶ πρὸ παντὸς διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν στελεχῶν της (τηρεῖν ὅσα ἐνετείλατο ὁ Κύριος» (Ματθ. ΚΗ' 19-20), διὰ νὰ καταστήσῃ, τὰ μέλη της.

«Υἱὸς Θεοῦ» κατὰ χάριν καὶ «κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ», (Γαλ. Δ' 4).

Αὐτὸς οὗτος ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας ἔθεσε τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξιν τῶν πραγμάτων ὡς ἐξῆς «ζητεῖτε ΠΡΩΤΟΝ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα (τὰ ὕλικά ἀγαθὰ) προστεθήσεται ἡμῖν», (Ματθ. ΣΤ' 39).

Αὐτομάτως ὅμως, μὲ τὸ πρῶτον κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, ἐδημιουργήθη ἡ εἰς κινήτὰ καὶ ἀκινήτὰ συνισταμένη πρώτη πλουσία περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἀφιερωμάτων κυρίως τοῦ πιστοῦ πληρώματός της (Πράξ. Δ', 34).

Κατόπιν τούτου τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἀποστολή συνίστατε καὶ εἰς τὴν καλὴν Διαχείρισιν τῆς τοιαύτης πλουσίας τῆς περιουσίας.

Καὶ καθορίζει περαιτέρω ὁ Χριστὸς τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων, λέγων: «Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ (Ματθ. Δ', 4), δηλαδή ὁ ἐπιούσιος ἄρτος ὡς τροφή τοῦ σώματος καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὡς τροφή τῆς ψυχῆς.

Ἐπομένως ἔχει τὸ δικαίωμα (ἐκ Θεοῦ δικαίου) ὁ Χριστιανὸς νὰ διατηρῇ περιουσίαν ἀτομικὴν, ἀλλὰ καὶ υποχρέωσιν νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς κοινῆς Ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης.

Οὕτω διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων αὐτῆς, καὶ ἐτέθησαν κατὰ καιροὺς καὶ τίθενται ἐκ παραλλήλου ὑπὸ τῆς πολιτείας διάφοροι συναφεῖς Νόμοι, εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς.

Θὰ ἐκθέσωμεν κατωτέρω πάντα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν στοιχεῖα, περιοριζόμενοι εἰς μίαν περιληπτικὴν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν τοῦ ὅλου θέματος, τονίζοντες μόνον περισσότερον βασικὰ

τινὰ στοιχεῖα.

Ὁ Ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς - Λόγος, εἰχε ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, ὡς τέλειος ἄνθρωπος, ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας: «Ἐπεὶνα δι' ὃ ἦσθε καὶ μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν (Ματθ. Δ' 2, Θ' 11 ΚΑ' 18, Μάρκ. ΙΑ' 12, ἐδίψα δι' ὃ καὶ ἐζήτηε «ὕδωρ πιεῖν» (Ἰω. Δ' 7, ΙΘ 28), ἐπὶ ἐδέχετο προσφορὰς, διὰ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀποστόλων ἀλλὰ καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν πτωχῶν (Λουκ. 43), ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ, τὸ «γλωσσόκομον», τοῦ ὁποῦο διαχειριτῆς ἦτο ὁ Ἰούδας, ὁ καὶ πρῶτος ἱερόδουλος (Ἰω. ΙΒ 6), ἐφαρμόζων δὲ ἐν τῇ πράξει τὸ «ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Ματθ. ΚΒ 21), ἐπλήρωσε φόρον εἰς τὸν Καίσαρα (Ματθ. ΙΖ' 24-27), γενόμενος τύπος καὶ υπογραμμὸς εἰς πάντας καὶ εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τοὺς μαθητὰς του ὅλων τῶν αἰώνων (Α' Πέτρου Β' 21), οὕτως «οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου», (Λουκ. Α' 2), μιμούμενοι τὴν κατὰ κόσμον πτωχείαν Αὐτοῦ, ὅστις ἐπὶ τῆς γῆς «οὐκ εἶχε ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ» (Ματθ. Η' 20), ἦσαν ἀκτήμονες ἐξοικονομοῦντες τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα «ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ», (Α' Κοριν. Δ' 12) καὶ τοὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνουν ἐκ τῶν ποιμαινόμενων ὑπ' αὐτῶν Χριστιανῶν τὰ πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν ἐν τῇ ζωῇ ἀναγκαῖα, (Α' Κοριν. Θ' 4-7). Αὐτὸς οὗτος ὁ Χριστὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τούτου εἰπὼν: «ἄξιός γάρ ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ (Ματθ. Ι 10), «τῆς τροφῆς καὶ οὐχί τῆς τροφῆς», παρατηρεῖ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος γράφει ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἐξῆς: «Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Τίς ποιμαίνει ποιμνὴν καὶ ἐκ τοῦ γαλακτοῦ τῆς ποιμνῆς οὐκ ἐσθίει; «Τῷ δικαίωmati τούτῳ χρώμενοι οὗτοι ἐδέχοντο τὰ ὑπὸ τῶν πιστῶν εἰς αὐτοὺς παρεχόμενα.

Α'

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἐδημιουργήθη τὸ πρῶτον ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐκ τῶν ἐκουσίαν πρὸς αὐτὴν δωρεῶν τῶν πρώτων ἐκείνων Χριστιανῶν, ὡς ἀναγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων», «ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πωρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων», (Πράξ. Δ' 34).

Τὸ προῖόν δὲ τῶν τοιούτων δωρεῶν διενέμετο τότε εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀδελφοὺς, κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐκά-

ΠΗΓΗ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

Η ψυχική γαλήνη, ή ευτυχία, ή χαρά, ή πίκρα, ή κάθε αντίδοτης και στενοχώρια της προσωρινής ζωής μας, αντιμετωπίζονται μόνον αν συνδεθούμε με την μοναδική πηγήν δυνάμεως που είναι η ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Χωρίς αυτήν, έστω κι αν έχουμε όλα τα προσόντα στον τέλει βαθμό, μοιάζουμε σαν την τελειότερη μηχανή, που ενώ τα εξαρτήματά της και ο μηχανισμός της εν γένει είναι άρτιος, δεν μπορεί να εκκινήσει γιατί της λείπει η έπαφή με την ηλεκτροπαραγωγή πηγής. Έτσι και στον άνθρωπο, που δεν προσεύχεται λείπει η κινητήριος δύναμις, για την πραγμάτωσιν κάθε μεγάλου και υψηλού ιδανικού. Ενώ έχει το πᾶν, του λείπει το πᾶν. Ο άνθρωπος που δεν προσεύχεται, είναι μια ύπαρξις, που δεν γνώρισε την ευγενικότερη, την ιερώτερη, και δημιουργικότερη απασχόλησι της ζωής. Δεν την γνώρισε γιατί τα μάτια του βλέπουν διαρκώς προς τα κάτω, και η σκέψις του γυρίζει στη βιωτική μέριμνα και ματαιότητα, έστω η καρδιά του δεν γνώρισε τους παλμούς της υψηλότερης και ιερώτερης αγάπης: Τῆς αγάπης προς το ΘΕΟ.

Πῶς λοιπόν θα αξιοποιηση ο άνθρωπος αὐτὸς τις ἡμέρες της ευτυχίας του και ποῦ θα καταρύγη τις ἡμέρες της θλίψεώς του; ἀπὸ ποῦ θα ἀντλήσει δύναμι και θάρρος; ποῖς θα τὸν στηρίξει, ποῖς θα τὸν παρηγορήσει; τὰ ἀνθρώπινα λόγια και ἡ ἀνθρώπινη συμπόνοια; Ἀλλοίμονον, αὐτὰ εἶναι τόσο ἀναμικά, τόσο φτωχὰ και ἀδύναμα.

Ἄς μὴ νομίσωμεν ὅμως ὅτι ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ εἶναι χρήσιμη μόνον σὲ ὁρισμένες περιπτώσεις της ζωής μας, οὔτε ὅτι εἶναι ἓνα τυπικὸ καθήκον, ποῦ θὰ τὸ τηρήσωμεν ὅπως - ὅπως, γιὰ νὰ εἵμαστε ἐν τάξει μετὰ τὴ συνείδησί μας. Κάθε ἄλλο. Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ εἶναι περισσότερο προνόμιον παρὰ καθήκον.

Εἶναι περισσότερον ἐκπλήρωσις μιᾶς ψυχολογικῆς ἀνάγκης ἐπικοινωνίας τοῦ πλάσματος μετὰ τὸν Πλάστη, παρὰ μιὰ τυπικὴ ὑποχρέωσις ἢ ἔστω μιὰ ἀπὸ τις πολλὰς χριστιανικὰς ὑποχρεώσεις. Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν της ὅλης Χριστιανικῆς ζωῆς, και πρέπει νὰ διαποτίξη τὴν καθημερινὴν ζωὴ τοῦ κάθε Χριστιανοῦ σ' ὅλες τις πλευρὰς και τις ἐκφάνσεις της. Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικότητα.

Ἄνθρωπος ποὺ προσεύχεται θὰ πῇ ἄνθρωπος, ποὺ ἔχει σὲ καθημερινὴν χρῆσιν τὴν προσευχὴ ὅχι μόνον τὸ πρωτὶ και τὸ βράδυ, ἀλλὰ και σὲ ἄλλες ὥρες της ἡμέρας. Σὲ κάθε χαρὰ και λύπη, σὲ κάθε δυσκολία και

ἀντιξοότητα, σὲ κάθε περίστασι εὐχάριστη ἢ δυσάρεστη.

Πρέπει ὅμως ν' ἀναφερόμεθα πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα με ἀπλότητα, με ἐμπιστοσύνη και πίστη θερμὴ, ἄλλοτε γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε και ἄλλοτε νὰ τοῦ ἐκφράσουμε τὰ αἰτήματα και τις ἀνάγκες μας. Ὅλα τὰ ζητήματά μας πρέπει νὰ γίνονται θέματα της προσευχῆς μας. Τὰ μικρὰ και τὰ μεγάλὰ, τὰ ἀτομικά και τὰ οἰκονομικὰ, τὰ κοινὰ και τὰ ἰδιαίτερα. Αὐτὸ ἐβεβαίωσε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγων: «Πάντα ὅσα ἀναιτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε», και συνεπλήρωσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν Θεόν». Ὅσα και νὰ ποῦμε γιὰ τὴ σημασία και τὴν ἀποτελεσματικότητα της ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ, λίγα θάνα και φτωχὰ. Καὶ ὅπωςδήποτε κατώτερα ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Μόνον ὁ Ἄνθρωπος ποὺ πραγματικὰ ζῇ ζωὴ προσευχῆς ζῇ και τ' ἀποτελέσματά της. Μόνον ὁ προσευχόμενος ἄνθρωπος ξέρει ἀπὸ τὴν πείρα τοῦ τί δύναμι, τί παντοδυναμία κρύβει αὐτὴ ἡ καθημερινὴ ἢ ἰσοδία σύνδεσις μετὰ τὴν πηγὴ της δυνάμεως.

Ὅποιος ἀμφιβάλλει δὲν ἔχει παρὰ νὰ πειραματισθῇ. Ὁ πειραματισμὸς αὐτὸς ἀφοπλῶς θὰ εἶναι ἓνας σωτήριος σταθμὸς γιὰ τὴ ζωὴ του.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΡΑΝΑΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΟΜΑΛΩΝ

Ἐν Ὁμαλοῖς τῇ 25.6.1979

Ὁ Πρόεδρος της Κοινότητος Ὁμαλῶν πιστοποιεῖ ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος ΡΟΧ Ἐπτανήσου Μάξιμος Βαλλιανῆτος γεννηθεὶς και κατοικῶν εἰς Βαλοαμᾶτα της ἡμετέρας Κοινότητος, εἶναι πρόσωπον ἀξιοσέβαστον ἱεροπρεπέστατον και ἀξίον τοῦ ὑψηλοῦ προσορισμοῦ και ὑψηλοῦ ἀξιώματός του, και πάντοτε ὠφέλησεν τοὺς Χριστιανούς και κατοίκους τὸσον της ἡμετέρας Κοινότητος διὰ της ἀξιοθαυμάστου ἱερατικῆς σταδιοδρομίας του λόγια και ἔργα ἀνοικοδομήσεως Ἐκκλησιῶν, και ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα της ἡμετέρας περιφέρειας, και καθ' ὅλην τὴν πολυετὴν ἐφημεριακὴν ὑπηρεσίαν του εἰς τὴν ἐνορίαν και τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Γερασίμου της ἡμετέρας Κοινότητος οὐδέποτε ἐγένετο αἰτία ἔστω και τοῦ παραμικροῦ σκανδαλισμοῦ, ἀλλὰ ἀπολαμβάνει τὸν σεβασμὸν τῶν κατοίκων της Κοινότητός του και ὁλοκληρου τοῦ Κεφαλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ παρούσα συνετάγη πρὸς θεβᾶωσιν τῶν ἀνωτέρω και ἀσφάλεια τοῦ ἀνωτέρω Σεβασμιωτάτου αἰτούντος ἵνα χρησιμεύσῃ αὕτη πρὸς πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν.

Ὁ Πρόεδρος

στοι, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἀποστόλων. «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν», ὅμως, δὲν ἐπήρχον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἔχοντες ἄλλωστε και τὴν τοῦ κηρύγματος τοιαύτην, ἢ ὅποια ἐθεωρεῖτο και δικαίως ἡ πρωτεύουσα.

(Συνεχίζεται)

Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τὴν 18ην Ἰουνίου ἔ.ἔ., (Π. Η.) ἑορτὴ τῶν Νεομαρτύρων Ἀγιορειτῶν Πατέρων ἐν οἷς καὶ ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Γερόντιος ὁ Θαυματουργός, Γ' Κυριακὴ Ματθαίου ἦγεν τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. κ. Γερόντιος ὅστις λόγῳ θεραπείας εὕρισκετο εἰς τὸ ἔξωτερόν.

Οὐχ ἦντον ὁμοι, ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ, πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ἀλέξανδρου, ἐγένετο μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας τῇ συμμετοχῇ πλήθους εὐσεβοῦς λαοῦ βαθέως ἐκτιμῶντος τὸν Πνευματικὸν Αὐτοῦ Πατέρα καὶ Γέροντα. Τὴν Κυριάνυμνον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴν συλλειτουργίαν εἰς τὸ ὁποῖον προσέστη ὁ Μακαριώτατος, Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Ἀλέξανδρος συμπαραστατούμενος παρὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν Φθιώτιδος καὶ Θαιμακοῦ κ. κ. Καλλίνικου, Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιου Ἐξάρχου Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς, Καρδαμύλων κ. κ. Στεφάνου, Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθυμίου, Μαραθῶνος κ. κ. Ἰουστίνου, Χριστιανουπόλεως κ. κ. Θεοφίλου, μετὰ πολλῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιμανδριτῶν.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΛΟΣ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἑλλόγ. κύριος Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος ἀναφερθεὶς, ἐκτὸς τῶν Νεομαρτύρων τοῦ ἁγίου Ὄρους καὶ σπῆν προσωπικότητα τοῦ ἑορτάζοντος ἀσθενοῦς Μητροπολίτου κ. κ. Γεροντίου εὐχηθεὶς ταχεῖαν αὐτῷ ἀνάρρωσιν καὶ ἀσινὴ ὑγίειαν.

Μετὰ τὴν πανηγυρικὴν Θείαν πολυαρχιερατικὴν Λειτουργίαν παρετέθη πρὸς ἅπαντας τράπεζα ἐνῶ μέχρι βαθείας νυκτός προσήρχοντο πλήθη εὐσεβῶν.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν 5ην Ἰουλίου ἔ.ἔ., θὰ τελεσθοῦν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας τὰ Ἱερὰ Ἐγκαίνια τοῦ Νεομάρτυρος Ἱεροῦ εὐμεγέθους Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς ὅστις ἀποτελεῖ ἓνα ἀριστούργημα Βυζαντινῆς τεχνουργίας, ἅτινα θὰ συμπέσουν μετὰ τὴν πανηγυρίαν τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς ταύτης Μονῆς.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Τὴν 19ην Ἰουνίου ἔ.ἔ. (Π. Η.) (2 Ἰουλίου Ν. Η.) ἦγε τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια ὁ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων Ἱεραρχῶν τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εὐρείου καὶ Εὐβοίας κ. κ. Παΐσιος.

Τὴν Κυριάνυμνον τῆς ἑορτῆς ἡμέραν ἐτελέσθη πανηγυρικὴ ἀρχιερατικὴ (δισαρχιερατικὴ) Θεία Λει-

τουργία προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Ἀλέξανδρου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ ἁγίου Εὐβοίας εἰς τὴν κτητορικὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονὴν τῆς Θείας τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως εἰς Βαρνάβαν Ἀττικῆς μετὰ πολλῶν κληρικῶν. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρετέθη πλουσία τράπεζα εἰς πάντας τοὺς τιμήσαντας τὸν ἑορτάζοντα Ἱεράρχην.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ τονίσωμεν ὅτι ὁ ἅγιος Εὐρίπου-Εὐβοίας διακρίνεται διὰ τὸ πρᾶν τοῦ χαρακτήρος αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀκλόνητον ἀφοσίωσιν του πρὸς τὸν Θεὸν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ ἰδιαίτερα τὸν Θεὸν τῆς παρ' ἡμῖν Ἱερᾶς Συνόδου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἑορτῆς προσήλθον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ ἠγχήθησαν ἐγκαρδίας τὸν ἑορτάζοντα, μέλη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, οἱ Σεβασμιώτατοι Φθιώτιδος κ. κ. Καλλίνικος, Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιος καὶ Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθύμιος, ἀλλὰ καὶ πλήθος κόσμου μέχρι βαθείας νυκτός. Καὶ ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», ἐγκαρδίας εὐχεται εἰς τὸν Σεβασμιώτατον ἅγιον Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας πᾶσαν παρὰ Θεοῦ ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειαν παρὰ τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου πρὸς συνέχισιν τῆς διακονίας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι Ἱεράρχαι τῆς συνέσεως καὶ τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ ἀποτελοῦν τὰ ἀρραγῆ θεμέλια ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ εἰρηνικὴ καὶ ἀδιατάρακτος ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀπρόσκοπτος πορεία αὐτῆς πρὸς πραγμάτων τῶν ὁραίων αὐτῆς ὁραματισμῶν εὐτινες δυστυχῶς, διαλλόνται ὡς καπνός, ὅταν θύλλαι καὶ διαιρέσεις καὶ ἀνταρσίαι καταταράττουν αὐτήν.

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Κυριακὴ Γ' τοῦ Ματθαίου: ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγιαννανιτῶν Ὁσίων Πατέρων ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴν συλλειτουργίαν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγόντος τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. κ. Γεροντίου προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ἀλέξανδρου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαιμακοῦ κ. κ. Καλλίνικου καὶ τῶν σεβασμιωτάτων ἐπισκόπων, Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθυμίου, Χριστιανουπόλεως κ. κ. Θεοφίλου, Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιου, Καρδαμύλων κ. κ. Στεφάνου, Αἰγίνης κ. κ. Παΐσιου, Μαραθῶνος κ. κ. Ἰουστίνου καὶ πλειάδος ἱερέων.

Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε ὁ νομικὸς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. κ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Αὐτοῦ Μακαριώτης ἠγχήθη εἰς τὸν ἅγοντα τὰ σεπτὰ τοῦ ὀνομαστήρια τελείαν ἀνάρρωσιν, ὑγίαν ἀστεμφῇ, δύναμιν πολ-

λήν και ταχείαν ἐπάνοδον ἐκ Βιέννης ὅπου ἐνοσηλεύετο.

Δευτέρα, 19ῃ Ἰουνίου, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Μεγάλου: Ἡ αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἡμῶν κ. κ. Αὐξέντιος ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Μεταμορφώσεως Βαρνάβα Ἀπικῆς συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἐορτάζοντος σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. κ. Παΐσιου πλαισιούμενοι ὑπὸ κατωτέρων κληρικῶν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν συλλειτουργικὸν προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θανιακοῦ κ. κ. Καλλίνικου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθυμίου καὶ τῶν ἐορταζόντων Σεβασμιωτῶν Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιου, Αἰγίνης κ. κ. Παΐσιου πλαισιούμενων καὶ ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτῶν Τаланτίου κ. κ. Γερασίμου καὶ Μαραθῶνος κ. κ. Ἰουστίνου. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Καρδαμήλων κ. κ. Στέφανος εὐχηθεὶς εἰς τοὺς ἐορτάζοντας δύναμιν πολλὴν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Γαρδικίου ἠψυχάρησε τόσον τοὺς συνευροννησάντας Ἀρχιερεῖς ὅσον καὶ τοὺς λοιποὺς κληρικοὺς καθὼς καὶ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

Τετάρτη 21 Ἰουνίου ἀφικνεῖται εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ προερχόμενος καὶ ἐκ Βιέννης ὅπου ἔτιχε χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. κ. Γερόντιος. Τοῦτον ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν ἀερολιμένα οἱ Σεβασμιώτατοι ἐπίσκοποι Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθύμιος καὶ Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιος, ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς ἐκκλησίας μας συνοδεύσαντες τοῦτον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ὁσίου Ἀθανασίου ἐνθα ἐψάλλη εὐχαριστήριος δέησις.

Σάββατο 24 Ἰουνίου ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν συλλειτουργικὸν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. κ. Γεροντίου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτῶν ἐπισκόπων Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιου Καρδαμήλων κ. κ. Στεφάνου, Αἰγίνης κ. κ. Παΐσιου πλαισιούμενων ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν.

Κυριακὴ 25 Ἰουνίου: Ἡ αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἡμῶν Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαϊζῶνος Ἀθηνῶν.

Τὴν 29ην Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθύμιος ἱερούργησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ὁσίου Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Θεσσαλονίκης. Ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος κ. κ. Ἀθανάσιος εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἀποστόλων Φαρσάλων. Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. κ. Γερόντιος εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Παύλου Πειραιῶς.

Τὴν 30ην Ἰουνίου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων δύο-

δεκα Ἀποστόλων ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίων Ἀποστόλων Κεφαλληνίας συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Ἐπιανήσου κ. κ. Μαξίμου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων Λαρίσης τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐτέλεσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος καὶ Θανιακοῦ κ. κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν σεβασμιωτῶν ἐπισκόπων Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθυμίου ὅστις καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον καὶ τοῦ σεβασμιωτάτου Πλαταμῶνος κ. κ. Ἀθανασίου.

Τὴν 1ην Ἰουλίου ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν ναὸν Ἀγίων Ἀναργύρων Θάσου τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐτέλεσε ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθύμιος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν κληρικῶν ἱερομονάχου Ἀρκαδίου Νταρέλη καὶ τῶν ἱερέων Μιχαὴλ Σαβοπούλου, Ἰωάννη Χατζηδιάκου, Σωτηρίου Ἀρσενίου καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ διακόνου Ἀμβροσίου Νικηφορίδη. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος.

Κυριακὴ 2 Ἰουλίου, ἐπὶ τῇ καταθέσει τῆς τιμίας εὐσθῆτος εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰν Μονὴν Παντανάσσης τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθύμιος.

Εἰς ὅλας τὰς ἐορτὰς καὶ πανηγύρεις ἡ προσέλευσις τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος ὑπερῶς ἀθρόα καὶ ἡ ἐκδήλωσις τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν σεπτὴ ἡγεσία τοῦ Ἱεροῦ Ἡμῶν Ἀγῶνα ἐξεδηλοῦτο διὰ τοῦ ἱεροῦ ζήλου ποῦ ἦτο καταφανὴς στὰ πρόσωπα τῶν πιστῶν.

ΕΠΙΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΠΟΤΑΜΙΑ — ΘΑΣΟΣ (Ἰούλιος 1979)

Ἐφέτος μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ εὐπρεπειᾶς ἐγένετο ἡ ἑτησία πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γ.Ο.Χ. Ἀγίων Ἀναργύρων. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν πλείστοι ἠθικοὶ παράγοντες.

α. Ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις οἰκογενειάρχου Ἐφημερίου μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

β. Ἡ δραστηριότης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία κυρίως ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς νέους ἦτοι τὰ τέκνα τῶν ἰδρυτῶν ἀγωνιστῶν τοῦ γενναίου καὶ ἱστορικοῦ τούτου Παραρτήματος.

γ. Εἰς τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐκ Δράμματος Ἱερέως πατρὸς Μιχαὴλ, πολλῶν προσκυνητῶν ἐκ Δράμης καὶ Καβάλας καὶ Κομοτηνῆν μετὰ τὸν εὐλαβέστατον Ἱερομόναχον καὶ

δ. Μετὰ τὴν παρουσίαν τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ ἐκ Λαμίας Σεβασμιωτάτου κ. κ. Καλλίνικου καὶ Σεβασμιωτάτου Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθυμίου, οἵτινες ἐλάμπρυνον τὴν ὅλην Τελετὴν τῆς Ἱερᾶς Πανηγύρεως, καὶ ἡκούσθη τὸ ὑπέροχον Πατερικὸν Κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. κ. Καλλίνικου μετὰ σφραγίδα τὴν Ἱερὰν Λιτανεῖαν Ὁρθοκεντικῆς ἀνατάσεως καὶ ἀγαλ-

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

λιάσεως πέριξ τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ, ὅστις δεσπόζει ἐπὶ λόφου τῆς κομποπόλεως. Φρονούμεν ἀδιστάκτως ὅτι τοιαῦται Ἱεραὶ Πανηγύρεις μὲ τὴν παρουσίαν Πνευματικῶν στελεχῶν τῆς Μαρτυρικῆς μας Ἐκκλησίας, ἀναπερὼνουν τὸ φρόνημα καὶ τὴν Γνησίαν Πίστην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὰ Ἐθνικοθρησκευτικὰ Ὁρθόδοξα ἰδεώδη, ἐπ' ἀγαπῶ τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας.

+ ΠΡΩΘΙΕΡΕΥΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΑΡΙΣΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος ἐτέλεσε Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν μετὰ τῶν Ἀρχιμανδρίτου Θεωνᾶ καὶ Ἱερομονάχου Θεοδοσίου εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν Γ.Φ. Ταμείου Πέτρου καὶ Παύλου Φαρσάλων.

Ἐπίσης τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν συλλειτουργεῖν ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν κ. κ. Καλλινίκου, Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως κ. Εὐθυμίου καὶ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου μετὰ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰακώβου Παπαδέλη, Ἱερέων Εὐρυπίδου Νικολαϊκῆς, Νικολάου Παπασταϊκούδη καὶ Γεωργίου Κεπάπογλου εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῶν 12 Ἀποστόλων Λαρίσης.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ Χαρίκλεια Βουλγάρα ἡ ὁποία ὑπῆρξε μητέρα πολλῶν τέκνων καὶ ὑπόδειγμα καλῆς συζύγου. Ἡ νεκρώσιμος ἐψάλη εἰς τὸν Ἱερὸν

Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαρίσης ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων κ. κ. Καλλινίκου καὶ Σεβασμιωτάτων κ. κ. Ἀθανασίου καὶ Ἱερέως Ἡλιοῦ Ἀλεξίου.

Η ΚΡΙΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ

Εἶναι παγκρίτως γνωστὴ ἡ κρίσιμότης τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐπιβουλὴ τοῦ Διεθνoῦς Σιωνισμοῦ. Ἐνεργεῖται ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ὁ ἀρελληνισμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος μὲ προγραμματισμένον τρόπον, ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Παίδειαν «μεταρρυθμίσεων» διὰ τῆς νοθεύσεως τῆς ἔθνικῆς μας γλώσσης, διὰ τῆς καταργήσεως πολλῶν θεσμῶν, τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου, τῆς προνομιακῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν μεταχειρίσεως τῶν Ἑχθρῶν κ. λ. π.

Ὅσοι πονοῦν τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον δὲν πρέπει νὰ μείνουν ἀπαθεῖς θεαταί, ἀλλὰ νὰ ἀντιδρῶν διὰ παντὸς νομίμον μέσον πρὸς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους.

ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΛΑΦΝΗΣ

Κατὰ τὸ Ἅγιον Πάσχα 1979 ὁ ποιμνιον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Λάφνης, διένειμε εἰς 165 οἰκογενείας ὡς καὶ εἰς τὸ σπῖτι «Γαλήνης» Ἀγίας Βαρβάρας Λάφνης, 1.000 κιλὰ χρέας ἀρὸν ἀξίας 162.000 δρχ.
Ὁ Ἱερός Ναὸς Ἀγίου Ἀνδρέου 7.500 δρχ.

Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια

Τὰ ὅσα ἐλέγοντο ἀπὸ τοὺς κινηματίας μετὰ τὸ ἀδικαιολόγητον πραξικόπημα των, περὶ δῆθεν διακοπῆς τῶν σχέσεων μετὰ τῶν Ἀρχιεπισκόπων τῆς ἐν διασπορᾷ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας κ. Φιλαρέτου καὶ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος κ. Αὐξεντίου, ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατα.

Αἱ δὲ ἐλπίδες περὶ ἀναγνώρισεως τοῦ πραξικοπήματός των ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς ἐν διασπορᾷ Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ὄνειρα θερινῆς νυκτός.

Τὸ καταχωρούμενον ἐνταῦθα εἰς τε τὴν Ρωσικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κείμενον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλαρέτου διαλύει πᾶσαν ἐπὶ τούτοις ἀμφιβολίαν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Φιλάρετος ἀπεριφράστως γράφει «ἠρνήθημεν νὰ ἐπιδέλωμεν εἰς ὑπόθεσιν (τοῦ Καλλίστου) ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπισκόπων, βάσει τῆς ὁποίας, ἡ Ὁρθόδοξος Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἐκτὸς τῆς Ρωσίας, δὲν ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας».

Τὸ κείμενον τοῦτο ἐρχόμενον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὁρθόδοξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου Γενικὴν ἀποδοκιμασίαν τοῦ κινήματος, προοιωνίζει τὴν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος διάλυσιν αὐτοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ,
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΕΚΤΟΣ ΡΩΣΙΑΣ

75 EAST 93RD STREET, NEW YORK, N. Y.
10028 USA. ΤΗΛ.: LE 4-1601

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΥΞΕΝΤΙΟΝ
Μακαριώτατε,

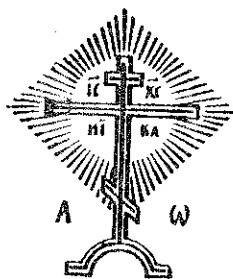
Κατόπιν ἡμετέρου αἰτήματος, πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Κάλλιστος ἔτυχεν ὑφ' ἡμῶν καλῆς υποδοχῆς, πλὴν ὅμως ἠρνήθημεν ὅπως ὑπεισέλθωμεν εἰς ὑπόθεσιν (πρόβλημα) σου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπισκόπων, βάσει τῆς ὁποίας, ἡ Ὁρθόδοξος Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἐκτὸς Ρωσίας, δὲν ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Τῆς ἡμετέρας Μακαριότητος
Ταπεινὸς Ὑπερέτης
(Υπογραφή)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Φωτοτυπία 'Επισήμου Έγγράφου

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΗΣ,
Βοστώνη-Αμερικανική
и Нью-Йоркский.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ
ΑΡΧΙΕΡΕΪΣΚΑΓΩ ΣΥΝΟΔΟΝ
ΡΩΣΣΙΚΟΙ ΠΑΡΑΘΕΛΑΒΟΝ ΤΗΣ
ΖΑΓΡΑΝΙΤΣΟΙ.

Metropolitan Philaret, President of the Synod of Bishops of the
Russian Orthodox Church Outside of Russia.

75 East 93rd Street, New York, N. Y. 10028. U.S.A. Tel.: LEhigh 4-1601

24/5 - 6/6

1979 г.

ΕΙΣ ΤΟ ΒΥΣΟΚΟΠΡΕΟΣΒΑΤΕΝΣΤΒΟΝ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΒΚΣΕΝΤΙΟΥ,

Βασε ΒυσΟκοπροεσβασεנסτβο,

Σογласно Βασеі просьбѣ, сообщаю что Епископ Калисть
былъ нами хорошо принять, но отъ разбирательства его дела мы
отказались, в силу постановленія Архіерейскаго Собора, по
которому Русская Зарубежная Церковь не вмешивается в дѣла Гре-
ческой Церкви.

Βασеοго ΒυсΟκοπροεсвасенствa

Ποκορνηй слуга,

+ Μητροπολιτѣ Филаретѣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ φῶλ. 763

Ἔτος ΑΓ'

ΙΟΥΛΙΟΣ 1979

(Π.Ο.Η.)

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 5.—

Γραφεῖα Κέντρους 32 — Ἀθήναι Τ. 147 Τηλ. 3628280

ΣΤΟ ΚΤΑΙΣΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Θλιβερές διαπιστώσεις τῆς ἐποχῆς μας

Πολλά τὰ θλιβερά διαπιστώνει ἓνας ἀμερόληπτος παρατηρητὴς τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ εἶναι αὐτὰ ἀντινομίες, ἀντιθέσεις καὶ ἀνακολουθίες ποὺ δημιουργεῖ ἡ σημερινὴ ἠθικὴ παγκόσμιος κρίσις. Παντοῦ ἐξαπλοῦνται οἱ θλιβερές ἀντιθέσεις! Βλέπεις π.χ. ἓναν ὁδοκαθαριστὴν νὰ κάμει ἱατρικὴν, ἓναν πλανώδιον ἐφημεριδοδοπώλῃς νὰ σταματᾷ γιὰ νὰ κάμῃ πολιτικὴν, ἢ, δογματικὴν, καὶ ὁ πρῶτος ἀκόλαστος νὰ διδάσκη καὶ κρίνῃ τὴν ἠθικὴν τῶν ἄλλων!!! Μὰ προχωροῦν οἱ διαπιστώσεις τῆς ἐποχῆς μας ἀκόμῃ βαθύτερα καὶ περισσότερον. Ἀσπλάγχνοι διδάσκουν εὐσπλαγχνία, ἄδικοι καὶ παράνομοι συνιστοῦν τὸ δίκαιον, οἱ μεστοὶ μίσους καὶ πάσης ἐμπαθείας καὶ ἐσωτερικοῦ μολισμοῦ συνιστοῦν ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν σταν τὸ τακτικὸν ὑποὺλον ἔργον τους εἶναι τὸ τοῦ μυθικοῦ Ἡροστράτου, ἀνάβωντας φωτιὰς παντοῦ καὶ χωρίζοντας παλῆς ἀγάπες καὶ ἀρμονικὰς συνεργασίες.

Βλέπει κανεὶς ἀκόμῃ στὸν καθημερινὸν Τύπον

ψεύδη στὰ χεῖλη ἱερέων καὶ διασημοῦς στὰ δικαστήρια ἐκείνων, ποὺ ἐτάχθησαν φύλακες τῶν Ἱερῶν καὶ Ὁσίων, γιὰ παράβασιν τῶν Ἱερωτέρων καὶ ἀγιωτέρων καθηκόντων τῆς ζωῆς.

Καὶ ἀκόμῃ τὰ γηρατειὰ ποὺ θάπρεπεν νὰ εἶναι τὸ «ἄλῃς» τῆς γῆς νὰ δαιτυλοδείχονται γιὰ ἀσωτείαν καὶ ἐξαφρενισμοὺς καὶ τὰ νεῖατα μὲ ἀναίδειαν νὰ τραγουδοῦν στὴν ζωὴν τους: «Κατὰ μάννα κατὰ τάτα κατὰ γυνὴ καὶ θυγατέρα»...

Καταντήσαμε σήμερα μὲ τὴν παγκόσμιαν ἠθικὴν κρίσιν νὰ βλέπομεν Γάντια νὰ «θαυπεύουν» ποὺ ἀλλοίμονον γίνονται ἀπὸ δέρμα ἀνθρώπου καὶ νὰ «ἐλεοῦν» ἀπὸ χρήματα ποὺ ἡ κλοπὴ καὶ ἡ φοροδιαφυγὴ παράνομα χαρίζουν. Ὁ πλούσιος ὀδυνᾷται καὶ σπαράζει μήπως χάσῃ τὰ παρανόμως κτηθέντα ἀγαθὰ καὶ ὁ πτωχὸς τὸ ρίχνει ἔξω καὶ «ἄς πάῃ καὶ τὸ παληάμπελο» καὶ τραγουδᾷ «μὴ ζωὴ τὴν ἔχομεν κι ἂν δὲν τὴν γληντήσωμεν τί θὰ καταλάβωμεν»... Τὰ κέντρα πλημμυρί-

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ὁδὸς Κάνιγγος 10

Ἑνταῦθα

Κύριε Διευθυντά,

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πὺς εἰς τὴν ἐφημερίδα σας εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος παρόμοιο σχόλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποκαλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς παλαιοσημερολογῖται ὡς «πληγὴ τῆς Ἐκκλησίας». Ποίαν ἔμωσ Ἐκκλησίας; Τῆς νεοσημερολογίτικης. Διότι ἡμεῖς οἱ παλαιοσημερολογῖται δὲν ἔχομεν καμμίαν σχέσιν με αὐτήν.

Ἐπιθυμῶ ὁ «Ο.Τ.» νὰ υπενθυμίσωμεν ὅτι εἰς τὸν ἀμπελόνα τῶν ΓΟΧ δὲν ὑφίστανται κακὸς ξίαι, σκάνδαλα παγκοσμίου ἐκτάσεως, ἀλλεπάλληλοι δίκαι: ἀρχιερέων, αἱ ὁποῖαι συγχλονίζουσι τὴν κοινὴν γνώμην, πρῶτῶν ἀρχιεπισκόπων περιφερομένων με ἀμφέσι: παππικοῦ καρδινάλιου. Ἡμεῖς ἔχομεν δεδαίως ἀδυναμίας ἀνθρωπίνους καὶ δι' αὐτά: δοξαμαζόμεθα.

Ζοῦν ἀπὸ «τὰ φτωχάδικα τῆς ζωῆς», πὺς μπορεῖ νὰ διασκεδάζουσι με τέτοιον τρόπον ὥστε φεύγοντας τὶς πρῶτες προϋνὲς ὥρες νὰ ἀφῆρουν Βουνὸ τὰ στασιμένα πιάτα καὶ πιατέλλες...

Καὶ ἡ φοικτὴ διαπίστωσις ἀκόμη προχωρεῖ: γιὰτι μπορεῖ ἓνας ἐλεεινὸς νὰ θεωρηθῇ συνετὸς καί, ἄνδρας περιοπῆς καὶ ἀξιοπρεπείας κοινωνικῆς, ἓνας ἄνθρωπος τῶν χαμευπιῶν καὶ καταγωγίων. Ἀκόμη βλέπει κα νεῖς ἡ ἀδιαντροπία καὶ ἡ ξετσιπωσιά νὰ παίρνῃ τιμὴ καὶ ἔπαινον καὶ φεῦ, ἡ ἐντιμότης νὰ περιφροεῖται καὶ νὰ γελοιοποιεῖται οἰκτρά. Μὰ μήπως δὲν παρατηροῦμεν σὲ περιόδους νηστείας καὶ ψυχικῆς περισυλλογῆς νὰ γίνωνται χοροὶ καὶ διασκεδάσεις πρὸς χάριν... φιλανθρωπικῶν σκοπῶν; Νὰ σὲ ποιὸς «καταλλήλους καιροῦς» προσπαθοῦν νὰ κάμουν τὶς κινήσεις των γιὰ νὰ ἐξοικονομήσουν χρήματα γιὰ τὴν ἐλεημοσύνην. Αἰρετῶ λοιπὸν πᾶσα ἡθικὴ τάξις! Καὶ ἐσὺ μεγάλη καὶ μικρὴ Σαρακοστὴ γενοῦ εὐκαιρία τῶν ὁργίων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παραστρατημάτων... Εἶναι νὰ κλαίῃ καὶ νὰ γελά κανεὶς συγχρόνως, με τὰ παράδοξα σήμερα. Κατήντησε στὴ κοινωνία νὰ σπανίζουσι οἱ Κανόνες καὶ ὄχι οἱ ἑξαιρέσεις! Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε τὸ τοῦ Ἱεροῦ Αἰγυυστίνου: «ὦ! Κύριέ μου καὶ Θεέ μου! Πόσα καὶ πόσα δὲν βλέπεις ἀπὸ μᾶς καὶ ὅμως κάμεις ὑπομονὴ ἀναμένοντας τὴν ἐπιστροφὴν μας!». Νὰ ἔλθωμεν στὰ συγκαλά μας ὅπως κάποτε ὁ ἄσπτος τοῦ Ἱ. Εὐαγγελίου «εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν» ἄφηκε τὸ τρανόφθογγον τραγούδι τῆς καρδιάς του. «Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν Πατέρα μου!». Μακάρι κι ἡμεῖς νὰ γυρίσωμεν στὸν Πατέρα μας καὶ Θεὸν μας γιὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὴν καταστροφὴν μας.

ἀλλ' ὅμως παραμένομεν πιστοὶ καὶ ἀμετακίνητοι εἰς τὰς ἐθνικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἐπάλλξεις.

Εἶναι ἐπομένως νὰ ἀπορεῖ κανεὶς με τὸ περιεχόμενον τοῦ σχολίου: «πάντως τὸ θέμα τοῦτο εἶναι ζωτικὸν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας διασῶρει τὸ κύρος». Οἱ ΓΟΧ, λοιπὸν, διασῶρουν τὸ κύρος τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας καὶ ὄχι διασῶνται ἢ γράφονται ἀπὸ ἀρχιερεῖς τῆς ἢ τὰ μέσα ἐνημερώσεως (προσφάτως εἰς τὴν τηλεόρασιν ἀρχιερεὺς ἐγελοιοποιήθη δι' ὅσα ὑπεστήριξεν περὶ γάμου, κενὸς ἐπιχειρημάτων), ἢ ὅσα μεταξὺ των λέγουσι εἰς συνοδικὰς συνεδριάσεις καὶ συνεντεύξεις;

Θὰ ἔπρεπε ὁ «Ο.Τ.» νὰ δείξῃ περισσότερον σεβασμὸν εἰς τὸ σχόλιον διὰ τοὺς Γ.Ο.Χ. καὶ νὰ ἀσχοληθῇ με τοὺς χιλιαστὰς, οἱ ὁποῖοι ἐγέμισαν τὴν ἐπιταροῖαν εἰς περιοχὰς ἐπισκόπων τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, ἡ μόνιμος ἀπουσία των ὁποῖων τοὺς ἐπιτρέπει τὴν ἀνετον δροῖσιν.

Αὐτοῦμεθα εἰλικρινῶς δι' ὅσα ἐγράψαμεν καὶ ἀγαπήνομεν ἐπανόρθωσιν των. Διότι δὲν εἶναι δυνατόν εἰς ἓνα σχόλιον νὰ περιλαμβάνωνται ἅπαντες οἱ παλαιοσημερολογῖται καὶ ὅσοι ἐμφανίζονται ὡς τοιοῦτοι ἐκμεταλλεῖται τὸν εὐσεβὴ λαόν, περιφερόμενοι ἀσύδοτοι. Ὁ «Ο.Τ.» γνωρίζει καλῶς πόσοι «παλαιοσημερολογῖται» δὲν εἶναι παλαιοσημερολογῖται, ἀλλ' ὡς σκανδαλοποιοὶ ἐμφανίζονται καθαρολόγοι με μοναδικὸν στόχον τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Αὐτοὺς καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀποδοκιμάζομεν καὶ ὁ λαὸς ὁμοίως.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὅτι διὰ οἰκονομικὰ ζητήματα τρεχούσης φύσεως ἀφορῶντα, τὰς δοσοληρίας τούτων πρὸς τοὺς υπεύθυνους διαχειριστὰς χρηματικῶν καὶ Ἱλικοῦ, ἥτοι ὑπόλοιπα Δ)μοῦ κτλ., ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Σύμβουλον — Ἐλεγκτὴν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. Θεόδωρον Μαριόλην, ἐν τοῖς Γραφεῖσις ἡμῶν, Κάνιγγος 32, τηλ. 3628.280.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ, ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ κ.λ.π.
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ:

Ἡ ἐπὶ τῆς γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶχε καὶ δὲν ἔχει ὡς πρῶτιστον αὐτῆς σκοπὸν τὴν δημιουργίαν κινήσεως τε καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

Ἡ ἀποστολή της συνίστατο καὶ συνίσταται κυρίως νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει (Μάρκ. ΙΣΤ' 15), νὰ μαθητεύῃ πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζονσα αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διδάσκονσα διὰ τοῦ λόγου καὶ πρὸ παντὸς διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν στελεχῶν της (τηρεῖν ὅσα ἐνετείλατο ὁ Κύριος) (Ματθ. ΚΗ' 19-20), διὰ νὰ καταστήσῃ, τὰ μέλη της.

«Υἱὸς Θεοῦ» κατὰ χάριν καὶ κληρονόμους Θεοῦ διὰ Χριστοῦ», (Γαλ. Δ' 4).

Αὐτὸς οὗτος ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας ἔθεσε τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξιν τῶν πραγμάτων ὡς ἐξῆς «ἐν τῇ ΠΡΩΤΟΝ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα (τὰ ὕλικά ἀγαθὰ) προστεθήσεται ἡμῖν», (Ματθ. ΣΤ' 33).

Αὐτομάτως ὅμως, μὲ τὸ πρῶτον κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, ἐδημιουργήθη ἡ εἰς κινήτὰ καὶ ἀκίνητα συνισταμένη πρώτη πλουσία περιουσία τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἀφιερωμάτων κυρίως τοῦ πιστοῦ πληρώματός της (Πράξ. Δ', 34).

Κατόπιν τούτου τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἀποστολή συνίσταται καὶ εἰς τὴν καλὴν Διαχείρισιν τῆς τοιαύτης πλουσίας της περιουσίας.

Καὶ καθορίζει περαιτέρω ὁ Χριστὸς τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων, λέγων: «Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ὀρήματι ἐκπορευομένου διὰ στόματος Θεοῦ (Ματθ. Δ', 4), δηλαδή ὁ ἐπιούσιος ἄρτος ὡς τροφή τοῦ σώματος καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὡς τροφή τῆς ψυχῆς.

Ἐπομένως ἔχει τὸ δικαίωμα (ἐκ Θεοῦ δικαίου) ὁ Χριστιανὸς νὰ διατηρῇ περιουσίαν ἀτομικήν, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς κοινῆς Ἐκκλησιαστικῆς τοιαύτης.

Οὕτω διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἐθεσπίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν Συνόδων αὐτῆς, καὶ ἐτέθησαν κατὰ καιροὺς καὶ τίθενται ἐκ παλαιότητος ὑπὸ τῆς πολιτείας διάφοροι συναφεῖς Νόμοι, εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς.

Θὰ ἐκθέσωμεν κατωτέρω πάντα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν στοιχεῖα, περιοριζόμενοι εἰς μίαν περιληπτικὴν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν τοῦ ὅλου θέματος, τονίζοντες μόνον περισσότερον βασικά

τινὰ στοιχεῖα.

Ὁ Ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς - Λόγος, εἰχε ὅλας τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, ὡς τέλειος ἄνθρωπος, ἐκτὸς τῆς ἁμαρτίας: «Ἐτεῖνα δι' ὃ καὶ ἦσθι καὶ μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν (Ματθ. Δ' 2, Θ' 11 ΚΑ' 18, Μάρκ. ΙΑ' 12, ἐδίψα δι' ὃ καὶ ἐζήτη ἐὼς πίνειν» (Ἰω. Δ' 7, ΙΘ 28), ἔτι ἐδέχετο προσφοράς, διὰ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀποστόλων ἀλλὰ καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν πτωχῶν (Λουκ. 43), ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ, τὸ «γλωσσόκομον», τοῦ ὁποίου διαχειριτὴς ἦτο ὁ Ἰούδας, ὁ καὶ πρῶτος ἱερόσυλος (Ἰω. ΙΒ 6), ἐφαρμόζων δὲ ἐν τῇ πράξει τὸ «ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Ματθ. ΚΒ 21), ἐπλήρωσε φόρον εἰς τὸν Καίσαρα (Ματθ. ΙΖ' 24-27) γενόμενος τύπος καὶ ὑπογραμμὸς εἰς πάντας καὶ εἰς πάντα τὰ ἀφορῶντα τοὺς μαθητὰς τοῦ ὁλοῦ τῶν αἰώνων (Α' Πέτρου Β' 21), οὕτως «οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται τοῦ λόγου», (Λουκ. Α' 2), μιμούμενοι τὴν κατὰ κόσμον πτωχείαν Αὐτοῦ, ὅστις ἐπὶ τῆς γῆς «οὐκ εἶχε πού τὴν κεφαλὴν κλίνῃ» (Ματθ. Η' 20), ἦσαν ἀιτήμονες ἐξοικονομοῦντες τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα «ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν», (Α' Κοριν. Δ' 12) καὶ τοὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνουν ἐκ τῶν ποιμαινομένων ὑπ' αὐτῶν Χριστιανῶν τὰ πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν ἐν τῇ ζωῇ ἀναγκαῖα, (Α' Κοριν. Θ' 4-7). Αὐτὸς οὗτος ὁ Χριστὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τούτου εἰπὼν: «ἄξιός γάρ ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ (Ματθ. Ι 10), «τῆς τροφῆς καὶ οὐχὶ τῆς τρυφῆς», παρατηρεῖ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ὁ δὲ ἀπόστολος Παῦλος γράφει ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἐξῆς: «Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πίνειν; Τίς στρατεύεται ἰδίους ὀψωνίους ποτε; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; «Τῷ δικαίωmati τούτῳ χρώμενοι οὗτοι ἐδέχοντο τὰ ὑπὸ τῶν πιστῶν εἰς αὐτοὺς παρεχόμενα.

Α'

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΠΟΧΗ

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία ἐδημιουργήθη τὸ πρῶτον ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐκ τῶν ἐκουσίων πρὸς αὐτὴν δωρεῶν τῶν πρώτων ἐκείνων Χριστιανῶν, ὡς ἀναγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν «Πράξεων τῶν Ἀποστόλων», «ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πωρασκομένων καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν Ἀποστόλων», (Πράξ. Δ' 34).

Τὸ προὐκὸν δὲ τῶν τοιούτων δωρεῶν διενέμετο τότε εἰς τοὺς πτωχοὺς ἀδελφοὺς, κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐκά-

ΠΗΓΗ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

Ἡ ψυχικὴ γαλήνη, ἡ εὐτυχία, ἡ χαρά, ἡ πίκρα, ἡ κάθε ἀντιξοότης καὶ στενοχώρια τῆς προσωρινῆς ζωῆς μας, ἀντιμετωπίζονται μόνον ἂν συνδεθοῦμε μὲ τὴν μοναδικὴν πηγὴν δυνάμεως ποὺ εἶναι ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ. Χωρὶς αὐτήν, ἔστω κι ἂν ἔχωμεν ὅλα τὰ προσόντα σὸν τέλει βαθμῷ, μοιάζουμε σὸν τὴν τελειότερη μηχανή, ποὺ ἐνῶ τὰ ἐξαρτήματά της καὶ ὁ μηχανισμός της ἐν γένει εἶναι ἄριστος, δὲν μπορεῖ νὰ ἐκκινήσῃ γιατί τῆς λείπει ἡ ἐπαφὴ μὲ τὴν ἡλεκτροπαραγωγὸ πηγὴν. Ἔτσι καὶ σὸν ἄνθρωπο, ποὺ δὲν προσεύχεται λείπει ἡ κινητήριος δύναμις, γιὰ τὴν πραγμάτωσιν κάθε μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἰδανικοῦ. Ἐνῶ ἔχει τὸ πᾶν, τοῦ λείπει τὸ πᾶν. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ δὲν προσεύχεται, εἶναι μιὰ ὑπαρξίς, ποὺ δὲν ἐγνώρισε τὴν εὐγενικώτερη, τὴν ἱερώτερη, καὶ δημιουργικώτερη ἀπασχόλησι τῆς ζωῆς. Δὲν τὴν ἐγνώρισε γιατί τὰ μάτια τοῦ βλέπουν διαρκῶς πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἡ σκέψις τοῦ γυρᾷ στὴ βιωτικὴ μέριμνα καὶ ματαιότητα, ἔτσι ἡ καρδιά τοῦ δὲν γνῶρισε τοὺς παλμούς τῆς ὑψηλότερης καὶ ἱερώτερης ἀγάπης: Τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ ΘΕΟ.

Πῶς λοιπὸν θὰ ἀξιοποιήσῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τίς ἡμέρες τῆς εὐτυχίας του καὶ ποῦ θὰ καταφύγῃ τίς ἡμέρες τῆς θλίψεώς του; ἀπὸ ποῦ θὰ ἀντλήσῃ δύναμι καὶ θάρρος; ποῦς θὰ τὸν στηρίξῃ, ποῦς θὰ τὸν παρηγορήσῃ; τὰ ἀνθρώπινα λόγια καὶ ἡ ἀνθρώπινη συμπόνοια; Ἀλλοίμονον, αὐτὰ εἶναι τόσο ἀνάμικτά, τόσο φτωχὰ καὶ ἀδύναμα.

Ἄς μὴ νομίσωμεν ὅμως ὅτι ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ εἶναι χρήσιμη μόνον σὲ ὀρισμένες περιπτώσεις τῆς ζωῆς μας, οὔτε ὅτι εἶναι ἓνα τυπικὸ καθήκον, ποὺ θὰ τὸ τηρήσωμεν ὅπως - ὅπως, γιὰ νὰ εἴμαστε ἐν τάξει μὲ τὴ συνείδησί μας. Κάθε ἄλλο. Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ εἶναι περισσότερο προνόμιον παρὰ καθήκον.

Εἶναι περισσότερο ἐκπληρώσις μιᾶς ψυχολογικῆς ἀνάγκης ἐπικοινωνίας τοῦ πλάσματος μὲ τὸν Πλάστη, παρὰ μιὰ τυπικὴ ὑποχρέωσις ἢ ἔστω μιὰ ἀπὸ τίς πολλές χριστιανικὲς ὑποχρεώσεις. Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς ὅλης Χριστιανικῆς ζωῆς, καὶ πρέπει νὰ διαποτίζει τὴν καθημερινὴν ζωὴ τοῦ κάθε Χριστιανοῦ σ' ὅλες τίς πλευρὰς καὶ τίς ἐκφάνσεις της. Αὕτη εἶναι ἡ πραγματικότητα.

Ἄνθρωπος ποὺ προσεύχεται θὰ πῇ ἄνθρωπος, ποὺ ἔχει σὲ καθημερινὴν χρῆσιν τὴν προσευχὴ ὅχι μόνον τὸ πρωὶ καὶ τὸ βράδυ, ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλες ὥρες τῆς ἡμέρας. Σὲ κάθε χαρὰ καὶ λύπη, σὲ κάθε δυσκολία καὶ

ἀντιξοότητα, σὲ κάθε περίστασι εὐχάριστη ἢ δυσάρεστη.

Πρέπει ὅμως ν' ἀναφερόμεθα πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα μὲ ἀπλότητα, μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ πίστη θερμή, ἄλλοτε γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε καὶ ἄλλοτε νὰ τοῦ ἐκφράσουμε τὰ αἰτήματα καὶ τίς ἀνάγκες μας. Ὅλα τὰ ζητήματά μας πρέπει νὰ γίνωνται θέματα τῆς προσευχῆς μας. Τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα, τὰ ἀτομικὰ καὶ τὰ οἰκογενειακά, τὰ κοινὰ καὶ τὰ ἰδιαίτερα. Αὐτὸ ἐβεβαίωσε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέγων: «Πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευχῇ πιστεύοντες λήψετε», καὶ συνεπλήρωσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν Θεόν». Ὅσα καὶ νὰ πούμε γιὰ τὴ σημασία καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητά τῆς ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ, λίγα θάνα καὶ φτωχὰ. Καὶ ὅπωςδήποτε κατώτερα ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Μόνον ὁ Ἄνθρωπος ποὺ πραγματικὰ ζῇ ζωὴ προσευχῆς ζῇ καὶ τ' ἀποτελέσματά της. Μόνον ὁ προσευχόμενος ἄνθρωπος ξέρει ἀπὸ τὴν πείρα τοῦ τί δύναμι, τί παντοδυναμία κρύβει αὕτη ἡ καθημερινή, ἢ ἰσοδία σύνδεσις μὲ τὴν πηγὴ τῆς δυνάμεως.

Ὅποιος ἀμφιβάλλει δὲν ἔχει παρὰ νὰ πειραματισθῇ. Ὁ πειραματισμὸς αὐτὸς ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ἓνας σωτήριος σταθμὸς γιὰ τὴ ζωὴ του.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΡΑΝΑΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΟΜΑΛΩΝ

Ἐν Ὁμαλοῖς τῇ 25.6.1979

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ὁμαλῶν πιστοποιεῖ ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος ΓΟΧ Ἐπιταγήσου Μάξιμος Βαλλιαγᾶτος γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Βαλοσμάτα τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, εἶναι πρόσωπον ἀξιοσέβαστον ἱεροπρεπέστατον καὶ ἄξιον τοῦ ὑψηλοῦ προσορισμοῦ καὶ ὑψηλοῦ ἀξιώματός του, καὶ πάντοτε ὠφέλησεν τοὺς Χριστιανούς καὶ κατοίκους τόσον τῆς ἡμετέρας Κοινότητος διὰ τῆς ἀξιοθαυμάστου Ἱερατικῆς σταδιοδρομίας του λόγια καὶ ἔργα ἀνοικοδομήσεως Ἐκκλησιῶν, καὶ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα τῆς ἡμετέρας περιφέρειας, καὶ καθ' ὅλην τὴν πολυετὴ ἐφημεριακὴν ὑπηρεσίαν του εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Γερασίου τῆς ἡμετέρας Κοινότητος οὐδέποτε ἐγένετο αἰτία ἔστω καὶ τοῦ παραμικροῦ σκανδαλισμοῦ, ἀλλὰ ἀπολαμβάνει τὸν σεβασμὸν τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητός μου καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Κεφαλληνιακοῦ λαοῦ.

Ἡ παρούσα συνετάγη πρὸς θεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀσφάλεια τοῦ ἀνωτέρω Σεβασμιωτάτου αἰτούντος ἵνα χρησιμεύσῃ αὕτη πρὸς πᾶσαν νόμιμον χρῆσιν.

Ὁ Πρόεδρος

στον, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀποστόλων. «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν», ὅμως, δὲν ἐπῆρκαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἔχοντες ἄλλωστε καὶ τὴν τοῦ κηρύγματος τοιαύτην, ἢ ὅποια ἐθεωρεῖτο καὶ δικαίως ἡ πρωτεύουσα.

(Συνεχίζεται)

Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τὴν 18ην Ἰουνίου ἐ.ξ., (Π. Η.) ἑορτὴ τῶν Νεομαρτύρων Ἀγιορείτων Πατέρων ἐν οἷς καὶ ὁ δοῖος πατὴρ ἡμῶν Γερόντιος ὁ Θαυματουργός, Γ' Κυριακὴ Ματθαίου ἤγεν τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. κ. Γερόντιος ὅστις λόγω θεραπείας εὗρίσκετο εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὅχι ἦντον ὁμως, ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ, πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Αὐξεντίου, ἐγένετο μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας τῇ συμμετοχῇ πλήθους εὐσεβοῦς λαοῦ θαθέως ἐκτιμώντος τὸν Πνευματικὸν Αὐτοῦ Πατέρα καὶ Γέροντα. Τὴν Κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν συλλεiturογὸν εἰς τὸ ὁποῖον προσέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Αὐξέντιος συμπαραστατούμενος παρὰ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. κ. Καλλινίκου, Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιου Ἐξάρχου Β. καὶ Ν. Ἀμερικῆς, Καρδαμύλων κ. κ. Στεφάνου, Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθυμίου, Μαραθῶνος κ. κ. Ἰουστίνου, Χριστιανουπόλεως κ. κ. Θεοφίλου, μετὰ πολλῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιμανδριτῶν.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΛΟΣ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἐλλόγ. κύριος Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος ἀναφερόμενος, ἐκτὸς τῶν Νεομαρτύρων τοῦ ἁγίου Ὄρους καὶ στὴν προσωπικότητα τοῦ ἑορτάζοντος ἀσθενοῦς Μητροπολίτου κ. κ. Γεροντίου εὐχηθεὶς ταχεῖαν αὐτῷ ἀνάρρωσιν καὶ ἀσινὴ ὑγίειαν.

Μετὰ τὴν πανηγυρικὴν Θείαν πολυαρχιερατικὴν Λειτουργίαν παρετέθη πρὸς ἅπαντας τράπεζα ἐνῶ μέλοι θαθείας νυκτὸς προσήρχοντο πλήθι εὐσεβῶν.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν 5ην Ἰουλίου ἐ.ξ., θὰ τελεσθοῦν μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας τὰ Ἱερὰ Ἐγκαίνια τοῦ Νεοδμήτου Ἱεροῦ εὐμεγέθους Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς ὅστις ἀποτελεῖ ἓνα ἀριστούργημα Βυζαντινῆς τεχνοτροπίας, ἅτινα θὰ συμπέσουν μετὰ τὴν πανήγυριν τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς ταύτης Μονῆς.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Τὴν 19ην Ἰουνίου ἐ.ξ. (Π. Η.) (2 Ἰουλίου Ν. Η.) ἤγε τὰ σεπτὰ αὐτοῦ ὀνομαστήρια ὁ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων Ἱεραρχῶν τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Εὐδρίπου καὶ Εὐβοίας κ. κ. Παΐσιος.

Τὴν Κυριώνυμον τῆς ἑορτῆς ἡμέραν ἐτελέσθη πανηγυρικὴ ἀρχιερατικὴ (δισαρχιερατικὴ) Θεία Λει-

τουργία προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Αὐξεντίου συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ ἁγίου Εὐβοίας εἰς τὴν κητορικὴν Ἱερὰν αὐτοῦ Μονὴν τῆς Θείας τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως εἰς Βαρνάβαν Ἀττικῆς μετὰ πολλῶν κληρικῶν. Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρετέθη πλουσία τράπεζα εἰς πάντας τοὺς τιμήσαντας τὸν ἑορτάζοντα Ἱεράρχην.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ τονίσωμεν ὅτι ὁ ἅγιος Εὐρίπου-Εὐβοίας διακρίνεται διὰ τὸ πρᾶν τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀλάνητον ἀφοσίωσιν του πρὸς τὸν Θεοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. καὶ ἰδιαίτερα τὸν Θεοῦ τῆς παρ' ἡμῖν Ἱερᾶς Συνόδου. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἑορτῆς προσήλθον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ πῆχθησαν ἐγκαρδίας τὸν ἑορτάζοντα, μέλη τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, οἱ Σεβασμιώτατοι Φθιώτιδος κ. κ. Καλλίνικος, Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιος καὶ Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθύμιος, ἀλλὰ καὶ πλήθος κόσμου μέχρι θαθείας νυκτὸς. Καὶ ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», ἐγκαρδίας εὐχεται εἰς τὸν Σεβασμιώτατον ἅγιον Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας πᾶσαν παρὰ Θεοῦ ἐνίσχυσιν καὶ βοήθειαν παρὰ τοῦ Ἀρχιποίμενος Κυρίου πρὸς συνέχισιν τῆς διακονίας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διότι Ἱεράρχαι τῆς συνέσεως καὶ τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ ἀποτελοῦν τὰ ἀρραγῆ θεμέλια ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ εἰρηνικὴ καὶ ἀδιατάρακτος ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀπρόσκοπτος πορεία αὐτῆς πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ὁραίων αὐτῆς ὁραματισμῶν εἴτινες δυστυχῶς, διαλύονται ὡς καπνός, ὅταν θύλλαι καὶ διαιρέσεις καὶ ἀνταρσίαι καταταράττουν αὐτήν.

ΕΟΡΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Κυριακὴ Γ' τοῦ Ματθαίου: ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγιαννανιτῶν Ὁσίων Πατέρων ἐτελέσθη ἀρχιερατικὸν συλλεiturογὸν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθανίου πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου τῶν σεπτῶν αὐτοῦ ὀνομαστήρια σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. κ. Γεροντίου προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Αὐξεντίου συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. κ. Καλλινίκου καὶ τῶν σεβασμιωτάτων ἐπισκόπων, Σταυρουπόλεως κ. κ. Εὐθυμίου, Χριστιανουπόλεως κ. κ. Θεοφίλου, Γαρδικίου κ. κ. Παΐσιου, Καρδαμύλων κ. κ. Στεφάνου, Αἰγίνης κ. κ. Παΐσιου, Μαραθῶνος κ. κ. Ἰουστίνου καὶ πλειάδος ἱερέων.

Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε ὁ νομικὸς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας κ. κ. Νικήτας Ἀναγνωστόπουλος. Εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς Θείας Λειτουργίας ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης πῆχθη εἰς τὸν ἅγοντα τὰ σεπτὰ του ὀνομαστήρια τελείαν ἀνάρρωσιν, ὑγίειαν ἀστεμφῇ, δύναμιν πολ-

λήν και ταχείαν ἐπάνοδον ἐκ Βιέννης ὅπου ἐνοσηλεύετο.

Δευτέρα, 19η Ἰουνίου, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς Ἡμῶν Παΐσιου τοῦ Μεγάλου: Ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἡμῶν κ.κ. Αὔξεντιος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Μεταμορφώσεως Βαρνάβα Ἀιτικῆς συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ ἐφορτάζοντος σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ.κ. Παΐσιου πλαισιούμενοι ὑπὸ κατωτέρων κληρικῶν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πειραιῶς ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴν συλλειτουργίαν προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος καὶ Θυμακοῦ κ.κ. Καλλίνικου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθυμίου καὶ τῶν ἐφορτάζοντων Σεβασμιωτῶν Γαρδικίου κ.κ. Παΐσιου, Αἰγίνης κ.κ. Παΐσιου πλαισιούμενων καὶ ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτῶν Ταλαντίου κ.κ. Γερασίου καὶ Μαραθῆνος κ.κ. Ἰουστίνου. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Καρδαμῆλον κ.κ. Στέφανος εὐχηθεὶς εἰς τοὺς ἐφορτάζοντας δύναμιν πολλὴν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτῶν καθηκόντων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος Γαρδικίου ἠνυχοῦντος τὸσον τοὺς συνειρουργήσαντας Ἀρχιερεῖς ὅσον καὶ τοὺς λοιποὺς κληρικοὺς καθὼς καὶ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα.

Τετάρτη 21 Ἰουνίου ἀφικνεῖται εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Ἑλληνικοῦ προερχόμενος καὶ ἐκ Βιέννης ὅπου ἔτυχε χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γερόντιος. Τοῦτον ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν ἀερολιμένα οἱ Σεβασμιώτατοι ἐπίσκοποι Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθύμιος καὶ Γαρδικίου κ.κ. Παΐσιος, ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς ἐκκλησίας μας συνοδεύσαντες τοῦτον εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ὁσίου Ἀθανασίου ἐνθα ἐψάλη εὐχαριστήριος δέησις.

Σάββατο 24 Ἰουνίου ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐτελέσθη ἀρχιερατικὴν συλλειτουργίαν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν Τιμίου Προδρόμου Λουτρακίου προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γεροντίου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτῶν ἐπισκόπων Γαρδικίου κ.κ. Παΐσιου Καρδαμῆλον κ.κ. Στεφάνου, Αἰγίνης κ.κ. Παΐσιου πλαισιούμενων ὑπὸ πολλῶν κληρικῶν.

Κυριακὴ 25 Ἰουνίου: Ἡ αὐτοῦ Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἡμῶν Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαϊζώνας Ἀθηνῶν.

Τὴν 29ην Ἰουνίου ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθύμιος ἱερούργησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ὁσίου Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Θεσσαλονίκης. Ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος κ.κ. Ἀθανάσιος εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων Φαρσάλων. Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ.κ. Γερόντιος εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Παύλου Πειραιῶς.

Τὴν 30ην Ἰουνίου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων δώ-

δεκα Ἀποστόλων ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίων Ἀποστόλων Κεφαλληνίας συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου Ἐπτανήσου κ.κ. Μαξίμου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων Λαρίσης τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐτέλεσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος καὶ Θυμακοῦ κ.κ. Καλλίνικος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν σεβασμιωτῶν ἐπισκόπων Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθυμίου δστις καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον καὶ τοῦ σεβασμιωτάτου Πλαταμῶνος κ.κ. Ἀθανασίου.

Τὴν 1ην Ἰουλίου ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν ναὸν Ἀγίων Ἀναργύρων Θάσου τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐτέλεσε ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθύμιος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν κληρικῶν ἱερομονάχου Ἀρχαδίου Νταρέλη καὶ τῶν ἱερέων Μιχαὴλ Σαβοπούλου, Ἰωάννη Χατζηδιάκου, Σωτηρίου Ἀρσενίου καθὼς ἐπίσης καὶ τοῦ διακόνου Ἀμβροσίου Νικηφορίδη. Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος.

Κυριακὴ 2 Ἰουλίου, ἐπὶ τῇ καταθέσει τῆς τιμίας ἐσθῆτος εἰς τὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰν Μονὴν Παντανάσεως τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθύμιος.

Εἰς ὅλας τὰς ἐορτάς καὶ πανηγύρεις ἡ προσέλευσις τοῦ Χριστεπώνυμου πληρώματος διήρξε ἀθρόα καὶ ἡ ἐκδήλωσις τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν σεπτὴ ἡγεσία τοῦ Ἱεροῦ Ἡμῶν Ἀγῶνα ἐξεδηλοῦτο διὰ τοῦ ἱεροῦ ζήλου τοῦ ἦτο κατακρανὴς στὰ πρόσωπα τῶν πιστῶν.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΠΟΤΑΜΙΑ — ΘΑΣΟΣ (Ἰούλιος 1979)

Ἐκρέτος μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ εὐπρεπείας ἐγένετο ἡ ἐτήσια πανήγυρις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γ.Ο.Χ. Ἀγίων Ἀναργύρων. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν πλείστοι ἠθικοὶ παράγοντες.

α. Ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις οἰκογενειάρχου Ἐφημερίου μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

β. Ἡ δραστηριότης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ὁποία κυρίως ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς νέους ἦτοι τὰ τέκνα τῶν ἱδρυτῶν ἀγωνιστῶν τοῦ γενναίου καὶ ἱστορικοῦ τούτου Παραρτήματος.

γ. Εἰς τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν μὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐκ Δράμης Ἱερέως πατρὸς Μιχαὴλ, πολλῶν προσκυνητῶν ἐκ Δράμης καὶ Καβάλας καὶ Κομοτηνῆς μὲ τὸν εὐλαβέστατον Ἱερομόναχον καὶ

δ. Μὲ τὴν παρουσίαν τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ ἐκ Λαμίας Σεβασμιωτάτου κ.κ. Καλλίνικου καὶ Σεβασμιωτάτου Σταυρουπόλεως κ.κ. Εὐθυμίου, οἵτινες ἐλάμπρυνον τὴν δὴν Τελετὴν τῆς Ἱερᾶς Πανηγύρεως, καὶ ἠκούσθη τὸ ὑπέροχον Πατερικὸν Κήρυγμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Καλλίνικου μὲ σφραγίδα τὴν Ἱερὰν Λιτανείαν Ὁρθοετικῆς ἀνατάσεως καὶ ἀγαλ-

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

λιάσεως περίξ του 'Ιεροῦ ναοῦ, ὅστις δεσπόζει ἐπὶ λόφου τῆς κομποπόλεως. Φρονούμεν ἀδιστάκτως δι' αὐτὰι 'Ιεραὶ Πανηγύρεις μὲ τὴν παρουσίαν Πνευματικῶν στελεχῶν τῆς Μαρτυρικῆς μας 'Εκκλησίας, ἀναπερώνουν τὸ φρόνημα καὶ τὴν Γνησίαν Πίστην τοῦ 'Ελληνικοῦ Λαοῦ εἰς τὰ 'Εθνικοθρησκευτικὰ 'Ορθόδοξα ἰδεώδη, ἐπ' ἀγαπῶ τῆς ἀγωνιζομένης 'Ορθοδοξίας.

+ ΠΡΩΘΙΕΡΕΥΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΝΙΚ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΑΡΙΣΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος κ. 'Αθανάσιος ἐτέλεσε 'Αρχιερατικὴν Λειτουργίαν μετὰ τῶν 'Αρχιμανδρίτου Θεοφᾶ καὶ 'Ιερομονάχου Θεοδοσίου εἰς τὸν ἐορτάζοντα 'Ιερὸν Ναὸν Γ.Φ. Ταμείου Πέτρου καὶ Παύλου Φαρσάλων.

Ἐπίσης τὴν 30ὴν 'Ιουνίου ἐτελέσθη 'Αρχιερατικὸν συλλειτουργίαν ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν κ. κ. Καλλινίκου, Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως κ. Εὐθυμίου καὶ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Πλαταμῶνος κ. 'Αθανασίου μετὰ τοῦ 'Αρχιμανδρίτου 'Ιακώβου Παπαδέλη, 'Ιερέων Εὐρυπίδου Νικολακοῦνη, Νικολάου Παπασταϊνούδη καὶ Γεωργίου Κεπάπογλου εἰς τὸν ἐορτάζοντα 'Ιερὸν Ναὸν τῶν 12 'Αποστόλων Λαρίσης.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ Χαρίκλεια Βουλγάρα ἡ ὁποία ὑπῆρξε μητέρα πολλῶν τέκνων καὶ ὑπόδειγμα καλῆς συζύγου. Ἡ νεκρώσιμος ἐψάλη εἰς τὸν 'Ιερὸν

Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεσφόκου Λαρίσης ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων κ.κ. Καλλινίκου καὶ Σεβασμιωτάτων κ.κ. 'Αθανασίου καὶ 'Ιερέως 'Ηλιοῦ 'Αλεξίου.

Η ΚΡΙΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ

Εἶναι παγκοίνως γνωστὴ ἡ κρίσιμότης τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ κατὰ τῆς 'Ορθοδοξίας καὶ τοῦ 'Εθνους ἡμῶν ἐπιβουλὴ τοῦ Διεθνoῦς Σιωνισμοῦ. Ἐνεργεῖται ἤδη ἀπὸ πολλοῦ ὁ ἀφελληνισμὸς τῶν 'Ελλήνων ἐντὸς τῆς 'Ελλάδος μὲ προγραμματισμένον τρόπον, ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Παιδείαν «μεταρρυθμίσεων» διὰ τῆς νοθεύσεως τῆς 'Εθνικῆς μας γλώσσης, διὰ τῆς καταργήσεως πολλῶν θεσμῶν, τοῦ αὐτομάτου διαζυγίου, τῆς προνομιακῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν μεταχειρίσεως τῶν 'Ιερωβάδων κ.λ.π.

Ὅσοι πονοῦν τὸν ἱερὸν τοῦτον τόπον δὲν πρέπει νὰ μένουν ἀπαθεῖς θεαταί, ἀλλὰ νὰ ἀντιδρῶν διὰ παντὸς νομίμου μέσου πρὸς τὰς τοιαύτας ἐνεργείας τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους.

ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΔΑΦΝΗΣ

Κατὰ τὸ 'Αγιον Πάσχα 1979 ὁ ποιμνιον τῶν 'Αγίων Ἀποστόλων Δάφνης, διένεμε εἰς 165 οἰκογενείας ὡς καὶ εἰς τὸ σπῖτι «Γαλήνης» Ἀγίας Βαρβάρας Δάφνης, 1.000 κιλά κρέας ἀρνὶ ἀξίας 162.000 δραχ.

Ὁ 'Ιερὸς Ναὸς Ἀγίου Ἀνδρέου 7.500 δραχ.

Ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια

Τὰ ὅσα ἐλέγοντο ἀπὸ τοὺς κινηματίας μετὰ τὸ ἀδιανοητικὸν πραξικοπηματὶ των, περὶ δὴθεν διακοπῆς τῶν σχέσεων μετὰ τῶν 'Αρχιεπισκόπων τῆς ἐν διασπορᾷ Ρωσικῆς 'Εκκλησίας κ. Φιλαρέτου καὶ τοῦ τῆς 'Εκκλησίας τῶν Γνησίων 'Ορθοδόξων Χριστιανῶν τῆς 'Ελλάδος κ. Ἀλέξανδρου, ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατα.

Αἱ δὲ ἐλπίδες περὶ ἀναγνώρισεως τοῦ πραξικοπήματός των ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς ἐν διασπορᾷ 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας, ὄνειρα θερινῆς νυκτός.

Τὸ καταχωροῦμενον ἐνταῦθα εἰς τὴν Ρωσικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κείμενον τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Φιλαρέτου διαλύει πᾶσαν ἐπὶ τούτοις ἀμφιβολίαν.

Ὁ 'Αρχιεπίσκοπος κ. Φιλάρετος ἀπεριφρόστως γράφει «ἠρνήθημεν νὰ ἐπαισέλωμεν εἰς ὑπόθεσιν (τοῦ Καλλίστου) ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπισκόπων, βάσει τῆς ὁποίας, ἡ 'Ορθόδοξος Ρωσικὴ 'Εκκλησία ἐκτὸς τῆς Ρωσίας, δὲν ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς 'Εκκλησίας».

Τὸ κείμενον τοῦτο ἐρχόμενον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ 'Ορθοδόξου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ 'Ιεροῦ Κλήρου Γενικῆς ἀποδοκιμασίαν τοῦ κινήματος, προοιωνίζει τὴν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος διάλυσιν αὐτοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Εἰς τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΚΤΟΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

75 EAST 93RD STREET, NEW YORK, N. Y.
10028 USA. ΤΗΛ.: LE 4-1601

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΥΞΕΝΤΙΟΝ
Μακαριώτατε,

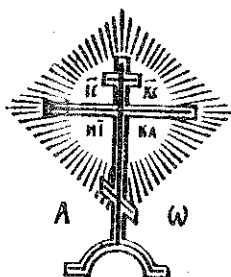
Κατόπιν ὑμετέρου αἰτήματος, πληροφοροῦ ὑμᾶς ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Κάλιστος ἔτυχεν ὑφ' ἡμῶν καλῆς ὑποδοχῆς, πλὴν ὅμως ἠρνήθημεν ὅπως ὑπεισέλθωμεν εἰς ὑπόθεσιν (πρόβλημα) των, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐπισκόπων, βάσει τῆς ὁποίας, ἡ 'Ορθόδοξος Ρωσικὴ 'Εκκλησία ἐκτὸς Ρωσίας, δὲν ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς 'Εκκλησίας.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος
Ταπεινὸς Ὑπηρέτης
(Υπογραφή)

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

Φωτοτυπία 'Επισήμου|ἐγγράφου

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑ ΦΙΛΑΡΕΤΑ,
Восточно-Американскій
и Нью-Йоркскій,

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ
ΑΓΙΟΤΕΡΕΥΣΑΓΩ ΣΥΝΟΔΑ
Русской Православной Церкви
Заграницей.

Metropolitan Philaret, President of the Synod of Bishops of the
Russian Orthodox Church Outside of Russia.

75 East 93rd Street, New York, N. Y. 10028. U.S.A. Tel.: LEhigh 4-1601

24/5 - 6/6

1979 г.

ΕΙΣ ΤΟ ВΥСОΚΟΠРЕОСВЯЩΕΝСТВУ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩ ΑΒΚΣΕΝΤΙΟΥ,

Ваше Высокопреосвященство,

Согласно Вашей просьбѣ, сообщаю что Епископ Калисть
былъ нами хорошо принять, но отъ разбирательства его дела мы
отказались, в силу постановленія Архіерейскаго Собора, по
которому Русская Зарубежная Церковь не вмешивается в дѣла Гре-
ческой Церкви.

Вашего Высокопреосвященства

Покорный слуга,

+ *Μητροπολίτης Φιλαρέτ*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΦΙΛΑΡΕΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ ΚΥΡΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

«Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων, ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, "Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπει ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πάσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφήσιν αὐτόν».

(Κατὰ Ματθαῖον Γ' 13—16)

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γνωρίσωμεν τί εἶναι ἡ Παρασυναγωγή κατὰ τοὺς ἱεροὺς Κανόνας τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας «... Αἰρέσεις μὲν, τοὺς παντελῶς ἀπερρηγμένους καὶ κατ' αὐτὴν τὴν πίστην ἀπηλλοτριωμένους, Σχίσματα δὲ, τοὺς δι' αἰτίας τινὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ζητήματα ἰσάμια πρὸς ἀλλήλους διανεχθέντας, Παρασυναγωγὰς δὲ, τὰς συνάξεις, τὰς παρὰ τῶν ἀνυποτάκτων Πρεσβυτέρων ἢ Ἐπισκόπων, καὶ παρὰ τῶν ἀπαιδευτῶν λαῶν γινομένης τ ο ῦ ς δ ἔ ε ν τ αῖ ς Π α ρ α σ υ ν α γ ω γ αῖ ς μετὰ νοῖ ᾧ ἁ ξ ι ο λ ό γ ω καὶ ἐ π ι σ τ ρ ο φ ῇ β ε λ τ ι ω θ ῆ ν τ α ς, σ υ ν ᾱ π τ ε σ θ α ι π ᾱ λ ι ν τ ῇ Ἐ κ κ λ η σ ί α, ὥ σ τ ε π ο λ λ ᾱ κ ι ς καὶ τοὺς ἐν δ α θ μ ῳ σ υ ν α π ε λ θ ῶ ν τ α ς ἀ ν υ π ο τ ᾱ κ τ οῖ ς, ἐ π ε ι δ ᾱ ν μ ε τ α μ ε λ η θ ῶ σ ι ν, εἰ ς τὴν αὐτὴν π α ρ α δ ῆ χ ε σ θ α ι τ ᾱ ξ ι ν...».

ΚΑΝΩΝ Α' ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πολλὰς φορές εἶναι δύσκολον, λόγω τῶν ἀνθρωπίνων ψυχικῶν παθῶν, νὰ διακρίνῃ κανεὶς τὴν ἀλήθειαν, διότι τὰ διάφορα πάθη τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων σκιάζουν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου αὐτήν. Ἰδίως τὸ Θανάσιμον Πάθος τῆς Ὑπερηφανίας, ἔχει ὡς χαρακτηριστικὰ τοῦ γνωρίσματος τὴν ἐκτεταμένης μορφῆς παρανομίαν καὶ τὴν συκαφαντίαν ἔνευ φόβου ΘΕΟΥ.

Ὁ εὐλαβὴς Χριστιανὸς εὐρίσκεται πάντοτε ἐνώπιον ἀδιεξόδου εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκτίμησιν μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως καὶ προστρέχει πάντοτε εἰς τὴν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον Μαρίαν διὰ νὰ τοῦ δώσῃ Ταπεινώσιν καὶ Φόβον ΘΕΟΥ, ὥστε νὰ δυηθῇ ἄνευ λάθους νὰ εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἢ ὅποια τὸν ἀπασχολεῖ. Ὁ ΘΕΟΣ ἔχει φροντίσει νὰ ὑπάρχουν ΠΑΝΤΟΤΕ λογικὰ καὶ δίκαια στηρίγματα (ἀποδείξεις), ὥστε νὰ δύναται νὰ βαδίσῃ σταθερὰ τὸν δρόμον ὃ ὅποιος θὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ΑΝΑΓΚΑΙΑΝ διὰ τὴν Σωτηρίαν τῆς ΑΘΑ-

ΝΑΤΟΥ ΨΥΧΗΣ τοῦ λῦσιν τοῦ προβλήματος.

Ἐκ καθήκοντος ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον παρουσιάζομεν μερικὰ ἀπὸ τὰ στηρίγματα αὐτά, διὰ νὰ δυηθοῦν ὅσοι εὐρίσκονται εἰς τὴν Παρασυναγωγὴν τῶν Ματθαϊκῶν, νὰ γνωρίσουν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ εἰσελθοῦν εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν ἐκπροσωπούμενην σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ πληθους τῶν πιστῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ χρῆσις μιᾶς οἰκονομίας ὡς εἶναι ἡ χειροτονία Ἐπισκόπων ὑπὸ ἐνὸς μόνου Ἐπισκόπου, ὑπόκειται ΠΑΝΤΟΤΕ εἰς τὴν ΚΡΙΣΙΝ τοῦ ΘΕΟΥ, λόγω συκαφαντιῶν οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκφέρῃ εὐκόλως κρίαι, καίτοι ὁρισμένοι συνθῆκαι δίδουν μίαν πρόγευσιν τῆς ΟΡΘΟΤΗΤΟΣ ἢ ΜΗ ΟΡΘΟΤΗΤΟΣ αὐτῆς.

Ὡς γνωστὸν αἱ χειροτονίαι τῶν Ματθαϊκῶν ἐγένοντο παρ' ἐνός, παρ' ὅτι ὑπῆρχε καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Κυκλάδων Γερμανός. Λόγω τῆς ἀναικανονικότητος ταύτης συνεκροτήθη συνοδικὴ ἐπιτροπὴ καὶ μετέβη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὴν 14ην Σεπτεμβρίου 1971.

Τὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ἀπετέλουν ὁ Κορινθίας Κάλλιστος Πρόεδρος, ὁ Κιτίου Ἐπιφάνιος Προθ. Εὐγένιος Τόμπρος («Ἐγγραφοί ἔκθεσις Συνόδ. Ἐπιτροπῆς Κυροῦ Ματθαίου πρὸς Μητροπολίτην Φιλάρετον Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐκτὸς Ρωσσίας, Περιοδικὸν ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Ἀριθ. Τεχν. 2 Νοέμβριος 1971). Αὐτὰ ἐπισήμως λέγουν καὶ γράφουν σὲ τῆς παρατάξεως Κυροῦ Ματθαίου. Οἱ ἀντιτιθέμενοι ὁμως ΤΟΝΙΖΟΥΝ ὅτι κακῶς ἐγένοντο αἱ ὑπὸ ἐνός χειροτονίαι τοῦ Ἐπισκόπου Ματθαίου, διότι ὑπῆρχε καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Κυκλάδων κ.κ. Γερμανός.

Ἡθέλησε ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος νὰ χειροτονίῃ Ἐπισκόπους μόνον μοναχοὺς τῆς Μονῆς Κερατέας, τινὲς τῶν ὁποίων δὲν εἶχον ἐπαρκῆ μόρφωσιν ἄλλα δὲ ἐστεροῦντο καλῆς μαρτυρίας. Ὁ Ἐπίσκοπος Γερμανός, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ἐκείνος ἐγκώριζε, διεφώνησε καὶ τοιουτοτρόπως ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος ἀπεφάσισε νὰ προσβῇ εἰς τὰς χειροτονίας Ἐπισκόπων μόνος του.

Ἡ ὁργὴ τοῦ ΘΕΟΥ, κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἐπισκόπου Ματθαίου, ἐγένετο μὲ ΦΡΙΚΗ τοὺς Ματθαϊκοὺς, ἀκόμη καὶ τοὺς στενοὺς τοῦ συνεργάτας, οἱ ὅποιοι ΕΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΘΗΣΑΝ. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἐπρότιμησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ "Ἅγιον Ὄρος ὅπου, ὡς μοναχοί, εἶχον ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν ἀρχικῶς μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον πρώην Φλωρίνης κ.κ. Χρυσόστομον καὶ σήμερον μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Ἀδελφάντιον. Κατέχοντες θέσεις ἐπίκληας (κλειδιά) εἰς τὴν

Μονήν Κερατέας τοῦ Τιτουλαρίου Ἐπισκόπου Ματθαίου, τὰ ἐγκατέλειψαν ὅλα καὶ ἔσπευσαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος νὰ ζήσουν ἐν μετάνοιᾳ. Μετὰ μεγάλης δυσκολίας ὁμιλοῦν σήμερον δι' ὅσα ἔζησαν καὶ δέν ἐπικοινωνοῦν μέ τοὺς Ματθαϊκοὺς ἀλλ' ἀμόνον μετ' τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Αὐξέντιον.

Ἡ ὁ. Ὁδόξος Ἐκκλησία γνωρίζει νὰ θεραπεύη παντοῦ τὰς ΜΗ ΝΟΜΙΜΟΥΣ καταστάσεις, ἔστω καὶ μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Κυροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπεφάσισε νὰ ρυθμίσῃ τὸ θέμα τῆς μὴ κανονικῶς γενομένης χειροτονίας Ἐπισκόπων ὑπ' αὐτῆς καὶ ἀπέστειλε εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐξουσιοδοτημένην διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 736 τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1971 ἐγγράφου αὐτῆς ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Ἐπισκόπων κ.κ. Καλλίστου, Ἐπιφανίου καὶ τοῦ Πρωτοερέως Τόμπρου. Ἰνα ρυθμισθῇ τὸ θέμα τῶν ἀντικανονικῶν χειροτονιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ ἐνὸς καὶ μόνου Ἐπισκόπου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς διὰ τοῦ ἀπὸ 18) 31 Δεκεμβρίου 1969 ἐπισήμου ἐγγράφου τῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον κ. Αὐξέντιον, εἶχε ἀναγνωρίσει τὴν ἰσχὺν τῶν Ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν τοῦ μακαρίτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνακίου καὶ ἐδήλωσε ὅτι εὐρίσκεται εἰς πλήρη κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑΝ, συμφώνως πρὸς τοὺς ἱερὰς Κανόνας, ἦτο ΑΔΥΝΑΤΟΝ νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ τοὺς Ἐπισκόπους τῆς Παρατάξεως Κυροῦ Ματθαίου, διότι ὑπῆρχεν ἤδη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Ὁρθόδοξος Σύνοδος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου. Ἦτο λοιπὸν ΑΔΥΝΑΤΟΝ νὰ ἀναγνωρίσῃ δύο Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι. Ὁμοίως ἦτο ΑΔΥΝΑΤΟΝ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ θέματος τῆς χειροτονίας τῶν Ἐπισκόπων διότι, κατὰ τοὺς ἱερὰς Κανόνας, ἀρμόδια ἦτο μόνον ἡ εὐρισκαμένη εἰς τὴν Ἑλλάδα Ὁρθόδοξος Σύνοδος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΩΣ, λέγομεν ὅτι ἡ ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ οἰκονόμησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ γεγονότα, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ πλήρως ἡ ἀπόδοσις δικαιοσύνης καὶ νὰ ἀποδειχθῇ πλήρως ἡ μὴ νόμιμος ἐνέργεια τοῦ Ἐπισκόπου Ματθαίου. Διὰ νὰ ἐκδικάσῃ τὴν προσφυγὴν τῶν Ματθαϊκῶν, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρίτου ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν γραπτὴν συγκατάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου. Ἡ μόνη λύσις ἦτο νὰ περιέλθουν οἱ Ματθαϊκοὶ Ἐπίσκοποι ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς ἡδὴ ἀνεγνωρισμένης Ἐκκλησίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, ΑΝΕΥ ΟΥΔΕΜΙΑΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ.

Τελικῶς κατὰ τὰς ἀνεξερευνήτους ΒΟΥΛΑΣ τοῦ ΘΕΟΥ, ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς ἐπροχώρησε εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Κυροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀποδεχθοῦν οἰανδήποτε ἀπόφασιν ἥθελε λάβῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν

Ρώσων. Διὰ νὰ ὑπερπηδῇ δὲ τὸ ἐμπόδιον τῆς μὴ υπάρξεως ἐγγράφου συγκαταθέσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς προσφυγῆς οἱ ΡΩΣΟΙ προστρέχουν εἰς τὴν αἰτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου γνώμην τῶν διὰ θέμα σχετικὸν μετὰ τοὺς Ματθαϊκοὺς. «... προηγουμένως ἐν τῇ ἀναφορᾷ αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Σύνοδον, τὴν 29ην Αὐγούστου 1971, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξεντίας εἶχε ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Συνόδου τῆς Ὑπερορίου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ γίνωνται δεκτοὶ οἱ ἐκ τῶν λεγομένων «Ματθαϊκῶν» (Ἑλλήνων Παλαισημερολογιτῶν προσερχομένων ἐκ τῆς ὑπὸ ἐνὸς χειροτονίας) κληρικοί...» (Ἀπόφασις τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ὑπερορίου Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας Ἀριθ. Πρωτ. 16 - II τῇ 15) 28 Σεπτεμβρίου 1971). Ἡ ἐξέτασις τῆς προσφυγῆς τῶν Ἐπισκόπων Κυροῦ Ματθαίου ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου, ἀνευ τῆς γραπτῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, εἶναι παράβασις καὶ προσπάθεια δυναστικῆς κηδεμονίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐν Ἑλλάδι. Καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς θέτει ἔρον... «... τοὺς ἀρχιερεῖς Κάλλιστον καὶ Ἐπιφάνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφοὺς Ἐπισκόπους, νὰ πράξουν τὸ πᾶν ὅπως ἐνωθῇ ἡ Ἱεραρχία κληρῶν καὶ λαῶν τῶν μετ' αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἡγοῦνται ὑπὸ τοῦ Μακαριστάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου...» (Ἀπόφασις τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ὑπερορίου Ρωσικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας Ἀριθ. Πρωτ. 16 - II τῇ 15) 28 Σεπτεμβρίου 1971, δημοσιευθεῖσης εἰς τὸ περιοδικὸν ΚΗΡΥΞ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ Ἀριθ. Τεύχ. 2, Νοέμβριος 1971).

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος (Κυροῦ Ἀρχιεπισκόπου Ματθαίου), ἔσπευσε διὰ ΔΙΑΓΡΕΑΜΑΤΟΣ νὰ ἀνακοινώσῃ τὸ εὐτυχές καὶ ΘΕΟΧΑΡΕΣ ἐπίτευγμα. «... ἡ ὡς ἄνω ἀδελφὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς ἐκτὸς τῆς Ρωσίας, ἐν ἐκτιμῇ καὶ ἀναγνωρίσει τῆς ἀκριβοῦς ὑφ' ἡμῶν τηρήσεως τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων, ἀπεδέχθη, ἀνεγνώρισε καὶ προσεπικύρωσε τὰς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Κυροῦ Ματθαίου) γενομένας χειροτονίας, ἠδολόγησεν αὐτάς καὶ ἐπεδήλωσεν ὅτι συμπορεύεται μετ' ἡμῶν τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἱερὴν τῆς ἀκριβοῦς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα...» (Διάγγελμα Ἱερᾶς Συνόδου (Κυροῦ Ματθαίου) 7ης Ὀκτωβρίου 1971).

Ὅμως, μετὰ τὴν χαρὰν καὶ τὸ Διάγγελμα, ἤρχισαν αἱ παραβάσεις τῶν ὅρων τῆς ἀναγνωρίσεώς των, διότι καίτοι οἱ Ἀρχιερεῖς κ.κ. Κάλλιστος καὶ Κίτιου κ.κ. Ἐπιφάνιος ἐχειροθέτησαν τοὺς ὑπολοίπους ἀρχιερεῖς, δέν ἐχειροθέτησαν τοὺς ἱερεῖς καὶ λοιποὺς κληρικούς, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. «... δυνατὴ ἡ πραγματοποιήσις τῆς αἰτήσεως τῶν ἀρχιερέων Κάλλιστου καὶ Ἐπιφανίου, διὰ τῆς ἐπιθέσεως χειρῶν, ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ δύο Ἐπισκόπων. Κατόπιν, οἱ δύο οὗτοι δέον νὰ πράξουν τὸ αὐτὸ διὰ τοὺς ἀδελφοὺς

των αρχιερείς, και οι αρχιερείς εις τὸν κλῆρον...» (Απόφασις τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ὑπερῶρου Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀριθ. Πρ. 16 - Π τῇ 15) 28 Σεπτεμβρίου 1971).

Λέγουν οἱ Ματθαῖκοι ὅτι, ἡναγκάσθησαν λόγω διωγμοῦ νὰ χειροτονηθοῦν Ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον ἡ ἀπόφασις τῶν Ρώσων εἶναι ἐναντίον των. «... Προσπάθεια γίνεται ὅπως δικαιολογηθῇ ἡ ὑπὸ ἐνὸς χειροτονία λόγω τῶν ὑπαρχόντων διωγμῶν. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ γνωρίζωμεν ὅτι καὶ οἱ Ἀποστολικοὶ Κανόνες, οἵτινες ἀπαιτοῦν τὴν παρουσίαν δύο Ἐπισκόπων δι' ἀρχιερατικὴν χειροτονίαν, διεμρφώθησαν ἐπίσης κατὰ καιρὸν διωγμοῦ...» (Απόφασις τῆς Συνόδου Ἐπισκόπων τῆς Ὑπερῶρου Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀριθ. Πρωτ. 16 - Π τῇ 15) 28 Σεπτεμβρίου 1971).

Εἶναι λυπηρὸν τὸ γεγονὸς τῆς ὑπερηφάνου πορείας τῶν Ματθαϊκῶν εἰς τὸν χώρον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διότι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δημιουργίαν τῆς παρασυναγωγῆς των, προκαλοῦν συνεχῶς τὴν ΟΡΙΘΝ τοῦ ΘΕΟΥ μετὰ τὰς προσπάθειάς των διαστρεβλώσεως τῶν γεγονότων. Γνωρίζουν ὅτι εἶναι παραβάται τῆς Ρωσικῆς Συνδικτικῆς ἀποφάσεως καὶ ἀγωνιζόμενοι νὰ διατηρήσουν τὸν ἐγωισμόν των, διακινδυνεύουν τὴν σωτηρίαν τῆς Ἀθανάτου ψυχῆς των.

Ἡ ΘΕΙΑ ΠΡΟΝΟΙΑ γίνεται ΦΑΝΕΡΗ καὶ διὰ τοῦ ὅτι οἱ Ματθαῖκοι, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναγνωρίσεώς των ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διαπορᾶς, εὐρέθησαν χωρὶς Ἀρχιεπισκοπὸν ὥστε νὰ δύνανται εὐκόλως νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου.

Ὅμως, ἅπασι αἱ γενόμεναι προσπάθειαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου προσέκρουσαν εἰς τὴν ἀλαζονείαν τῶν Ματθαϊκῶν, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρουν τοὺς ἑαυτοὺς των ὅτι εἶναι οἱ μόνοι ἀκριβεῖς τηρηταὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ παρανομοῦντες συνεχῶς προσέβησαν εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐνθρόνισιν ἰδικῶν τῶν Ἀρχιεπισκόπου τὸν μῆνα Μάϊον τοῦ 1972. Ἐν συνεχείᾳ διὰ λόγους, ὡς λέγουν, ἀκριβείας διέκοψαν τὴν ἐπικοινωνίαν των καὶ μετὰ τὴν ἀναγνωρίσασαν αὐτοὺς Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Ρώσων τῆς Διαπορᾶς. Διαστρεβλώσαντες τὰ γεγονότα ἐπροξένησαν δικαιολογημένην δυσφορίαν εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Γνωστὸς Γέροντας μεγάλης Συνοδείας μοναχῶν Ματθαϊκῶν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, γενομένης συζητήσεως (κατὰ τὴν διανυκτέρευσιν του εἰς τὸ κελλίον μου) δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω εὐρέθη πρὸ ἀδιεξόδου καὶ δὲν ἀπῆντησε. Τότε, παριστάμενος εἰς τὴν συζήτησιν ἱερεὺς, μέλος τῆς Συνοδείας καὶ ὑπατακτικὸς του, δὲν ἀνθεξε καὶ εἶπεν: «Μὰ Γέροντα ἐμεῖς πρέπει νὰ ἐνωθῶμε μετὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπὸν Αὐξέντιον».

Καὶ ὁ Γέροντας ἀπῆντησε: «Τὸ γνωρίζω ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ ὑποστέλλω τὴν σημαίαν μου».

Αἱ λέξεις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν, κωλύοντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βαπτισθῆναι. Πρόδρομον Ἰωάννην, «Ἄφες ἄρτι· οὗτω γὰρ πρέπει ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην», εἶναι τὸ ἀπροσπέλαστον διὰ τοὺς Ματθαϊκοὺς ἐμπόδιον, τὸ ὁποῖον

εἶναι ΑΔΥΝΑΤΟΝ νὰ ὑπερπηδήσουν. Διότι, ὅσοι ἐξ αὐτῶν θέλουν νὰ σώσουν τὴν Ἀθανάτου ψυχὴν των, θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἐνωθοῦν μετὰ τὴν Νόμιμον Ἱερὰν Σύνοδον τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐξεντίου, οἰωσδήποτε χρόνος καὶ ἂν ἔχῃ παρέλθῃ. Οἱ ὑπόλοιποι Ματθαῖκοι μετὰ τὰς ὑποκείμενας σημαίας των καὶ τὴν φοβερὰν ἀλαζονείαν των, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐστηρὰν ἀπόφασιν τοῦ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΟΥ, καθόσον διατηροῦν καὶ ἐπιτείνουν τὸ Σχίσμα εἰς τοὺς κόλπους τῶν Γ.Ο.Χ. Ἡ αὐστηρότης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι δι' αὐτοὺς ἀναγκαιότατη διότι, διὰ τῆς δῆθεν πιστῆς τηρήσεως τῶν ἱερῶν Κανόνων ἐν ὑπερηφάνειᾳ καὶ ἀλαζονείᾳ, δημιουργοῦν πνιγρὰν κατάστασιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κατηχομένων καὶ τῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ Νεοσημερολογιτισμοῦ, μετὰ προφανῇ τὸν κίνδυνον τῆς ἀπολείας τῶν ψυχῶν των.

Ἡ Ἁγία Β' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος διὰ τοῦ ΣΤ' Κανόνος αὐτῆς τοὺς ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΖΕΙ. Τοποθετεῖ δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν ἰδίαν μοῖραν μετὰ τῶν αἰρετικῶν. «... Αἰρετικούς δὲ λέγομεν τοὺς τε πάλαι τῆς ἐκκλησίας ἀποκηρυχθέντας, καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα ὑφ' ἡμῶν ἀναθεματισθέντας. Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τοὺς τὴν ΠΙΣΤΙΝ μὲν τὴν ὙΓΙΑ ΠΡΟΣΠΟΙΟΥΜΕΝΟΥΣ ὁμολογεῖν, ΑΠΟΨΙΣΣΑΝΤΑΣ δὲ καὶ ΑΝΤΙΣΤΥΝΑΓΟΝΤΑΣ τοῖς Κανονικοῖς ἡμῶν Ἐπισκόποις...» (Κανὼν ΣΤ' τῆς Ἁγίας Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

Ἡ δημιουργία τῆς Παρασυναγωγῆς τῶν Ματθαϊκῶν εἶναι ἓνα ἀκόμη λυπηρὸν κεφάλαιον εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν καὶ ὁ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ εὐρίσκειται ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Ὡς πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. Πᾶσιν ἐροῦσι μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, σὺ τῷ σῶ ὀνόματι προεφητευσάμεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δαμιόμην ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν» (Κατὰ Ματθαῖον Κεφ. ζ' 21 - 24).

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τῇ 17.6.1979
ΣΙΜΩΝ ΜΟΝΑΧΟΣ
ΚΕΛΛΙΟΝ ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Περιοδικοῦ μας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνῃ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς οἰονδήποτε χειρόγραφον. Χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

«Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ;

Θά ἔπρεπε κάθε ζηλωτὴς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου νὰ κρατᾷ σὲ ἰδιαίτερον φάκελλον ὅσα δημοσιεύονται, πρὸς χάριν τοῦ πρεσβυτέρου στὴν στήλην αὐτήν, γιατί φρονοῦμεν ὅτι πᾶν ὅ,τι γράφεται σ' αὐτήν καὶ χρήσιμον καὶ διαφωτιστικὸν ἵκαν εἶναι γιὰ τὸ καθόλου ποιμαντικὸν αὐτοῦ ἔργον.

Καὶ φαίνεται πὼς σὲ πολλοὺς βοήθη ἀγαθὴν ἀπήχησιν γι' αὐτὸ, εὐσεβὴς χριστιανὸς τηλεφώνησεν στὴν Διεύθυνσιν τῆς Συντάξεως ἐρωτώντας: «ΕἶΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΝΑ ΠΡΟΗΓΗΘΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ;». Καὶ ἐν πρώτοις πρέπει νὰ τονίσωμεν πὼς ὁ Ἑσπερινὸς εἶναι μία ΠΑΝΑΡΧΑΙΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ. Τούτῳ μαρτυρεῖ ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀπολογητῶν τῆς Πίστεώς μας ὁ μάρτυς καὶ Φιλόσοφος ἅγιος Ἰουστίνος ὅστις περιγράφοντας περὶ τὰ μέσα τοῦ Βοῦ μ. Χ. αἰῶνος τὸν τρόπον τῆς τελέσεως τῆς Θείας Ἐνχαριστίας λέγει ὅτι ἀπ' ἐσπέρας προηγείτο τῆς Θείας Ἐνχαριστίας. Α) Ἀνάγνωσις ἁγίων Γραφῶν. Β) Λόγος καὶ Νουθεσία πρὸς τοὺς πιστοὺς (καίτοι δυστυχῶς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας τινὲς τῶν κληρικῶν θεωροῦν ὡς ΠΑΡΕΡΓΟΝ, ὩΣ ΠΕΡΙΤΤΟΝ τὸ Θεῖον Κήρυγμα, τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ). Γ) Κοινὰ, Κλήρον καὶ Λαοῦ εὐχαί. Καὶ τὴν ἐπομένην ἢ τὴν ἰδίαν νύκτα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ Ο ΑΓΙΑΣΜΟΣ (ΕΥΛΟΓΙΑ) τῶν ἁγίων Λώρων μετὰ τὸ φίλημα τῆς εἰρήνης περὶ τοῦ ὁποίου ἔχομεν ὁμιλήσει παλαιότερα.

Ἐπομένως ὁ Ἑσπερινὸς εἶναι μία ἐκ τῶν «τακτῶν» ἀκολουθιῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτις ἀναγιγνώσκεται ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ (βλέπε πολλὰ κείμενα ἐξημερίας τῆς Λειτουργικῆς), κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἶναι, ὅπως θὰ λέγαμε εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν, τὸ «προόμιον» τῆς ἐσπέρας κορυφαίας πράξεως τῆς Ἐκκλησίας μας, τῆς Θείας Λειτουργίας.

Τελετουργικὴν διάταξιν περὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἔχομεν τὸ πρῶτον στὸ Η' Βιβλίον τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν πού μᾶς δίνουν τὴν ἐξῆς πληροφορίαν:

«Εὐχὰς ἐπιτελεῖτε δρθρου καὶ τρίτῃ ὥρᾳ καὶ ἔκτῃ καὶ ἐνάτῃ καὶ ἐσπέρᾳ καὶ ἀλεκτοροφωνίᾳ (Η' λδ' Ι). Στὶς ἀποστολικὰς Διαταγὰς συμπεριλαμβάνεται καὶ ἐν τολῇ (ΛΕ' λζ) τοῦ Ἀδελφοθέου Ἰακώβου πρώτου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων: «Ἐσπέρας γενομένης συναθροῖσιν τὴν Ἐκκλησίαν, ὃ ἐπίσκοπος, καὶ μετὰ τὸ ρηθῆναι τὸν ἐπιλύχνιον ψαλμὸν προσφωνήσῃ ὁ διάκονος ὑπὲρ τῶν κατηχομένων καὶ χεμμαζομένων καὶ τῶν φωτιζομένων καὶ τῶν μετανοούντων. Αὐτὲς καὶ ἄλλες πολλὰς μαρτυρίαις συνιστοῦν ὩΣ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ τὴν παραμονὴν τῆς Θείας Λειτουργίας ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου. Εἶναι παράπτωμα, ἐνοχὴ καὶ ἁμαρτία τὸ διαπραττόμενον παρ' ἐνίων κληρικῶν, ἢ ἀποστολῶν τοῦ ἐσπερινοῦ. Μάλιστα ὁ Μένας Βασί-

λειος ἐπέβαλε αὐστηρότατες κυρώσεις ἐναντίον τῶν πρεσβυτέρων ἐκείνων πού ἐκώφευαν στὴν ἐντολήν του «τῆς νυκτὸς ἀρχομένης ἢ αἰτῆς τοῦ ἀπρόσκοπτου ἡμῖν καὶ φαντασιῶν ἐλευθέρα ὑπάρχει τὴν ἀνάπαυσιν. λεγομένου καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ΑΝΑΓΚΑΙΩΣ ΤΟΤ ΕΝΕΝΗΚΟΣΤΟΤ ΨΑΛΜΟΤ».

Πρέπει λοιπὸν ὁ Ἑσπερινὸς νὰ μὴ παραλείπεται γιὰ κανένα λόγον, ἀπεναντίας ὁ ζηλωτὴς ἱερεὺς νὰ προσδίδει ἐόρτιον τόνον φέροντας τὸ πετραχίλι καὶ τὸ φελόνιό του γιὰ νὰ κάμῃ τὴν Εἰσόδον. Καὶ αὐτὸς εἶναι μία ἀπὸ τὰς ἐντολὰς πού μᾶς παρέδωκαν οἱ ἱερὴ κληρονομία οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότατους χρόνους πού δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται, οὔτε ἀγγραφαί, οὔτε κατὰ τὸ περιττόν. Αὐτὰ ἀνέκαθεν ἐστόλιζον τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ αὐτὰ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ θερμαίνουν καὶ νὰ κρατοῦν τοὺς πιστοὺς, μαρὰ πάντων τὸν Ἱερέαν, κοντὰ στὸν Χριστόν. Εἴθε.

«Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς, ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης». (Ἱερ. 3, 15).

«Ἐν ὅλῃ δυνάμει ἀγάπῃσιν τὸν ποιήσαντά σε καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλείψῃς. Φοβοῦ τὸν Κύριον καὶ δόξασον ἱερέας». (Σ. Σειρ. 7, 30, 31).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», καθιερώντως καὶ πρὸς ἄρᾳν τυχόν παρερμηνειῶν, φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ τῆς κοινῆς ὅτι οὐδὲν δημοσίευμα ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις ἢ ἐκφράζει τὴν ὑπεύθυνον γνώμην τῆς ΙΕΡΑΣ ΗΜΩΝ ΣΥΝΟΔΟΥ οὐδὲ τῆς διευθύνσεως συντάξεως, εἰ μὴ μόνον τοῦ υπογράφοντος τὸ δημοσίευμα.

Τὸ περιοδικὸν ἡμῶν δημοσιεύει καὶ ἀντιθέτους ἀποστελλομένας ἀπόψεις τῶν διαφόρων δημοσιευμάτων, ἐγτὸς βεβαίως τῶν πλαισίων τῆς σεσαρότητας καὶ εὐπρεπείας.

Ταῦτα πρὸς πρόληψιν πάσης παρερμηνείας καὶ ἀδίκου κρίσεως.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ

ΠΕΝΘΗ

Εἰς τὸν μέγαν ἀγωνιστὴν καὶ ὑπέρμαχον τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως ἀειμνήστου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΥΤΟΥΖΑΝ

«Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων».

Εἶναι ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ ἡ μνήμη τῶν δικαίων νὰ γίνῃ καὶ με ἐγκώμια οὐχὶ τόσοσιν διὰ τοὺς ἀπερχομένους ἀπὸ τὴν κοιλάδα ταύτην τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὴν ἐν Οὐρανοῖς θριαμβεύουσαν Ἐκκλησίαν, ὅσον πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἐπιζώντων.

Ἀλλὰ ποῖος εἶναι ἱκανὸς νὰ πλέξῃ τὸν κατάλληλον στέφανον τῶν ἐγκωμίων διὰ τὸν ἀειμνήστον ἀδελφὸν ἡμῶν Κωνσταντῖνον;

Ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὴν τοῦ Κυρίου ὀδὴν ὁδὸν ὁ μεταστάς, ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Ἀρχαίας Ὁρθοδοξίας ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα, ὅτε κατὰ τὸ 1924 ἐγένετο ἡ γνωστὴ τοῦ Ἐορτολογίου καινοτομία, τὰ πάντα ὡς οὐράβια θεωρήσας τότε, ἀφιερῶθη ψυχὴ τε καὶ σῶματι εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δεδηλωμένου τοῦ Θεοῦ θελήματος.

Μὴ λαμβάνων δὲ ὑπ' ὄψει του τοὺς οἰουσιώτερον κινδύνους, καὶ ὀδηγούμενος ὑπὸ τῆς Θεοπνεύστου Λογικῆς ἀντιμετώπιζε τὰς ἐκάστοτε ἀντιξοότητες μετὰ σθένους ψυχικοῦ καὶ ἁγίας αὐταπαρνήσεως.

Τὸ πλεῖστον τῶν ἐκ τῶν γεωργικῶν ἐπιχειρήσεών του εισοδημάτων διέθετε διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὦν πρωτοστάτης αὐτοῦ οὐχὶ μόνον ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς Ἀθήνας, ἐκτιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος λίαν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀγωνιστάς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀπὸ τῶν ἀειμνήστον Ποιμενάρχην ἡμῶν Κυρὸν Χρυσόστομον Καβουρίδη.

Ἡ ἐγκωσμένη εὐθυμικία του ἦτο ὁδηγὸς καὶ πηξὶς διὰ τοὺς ἀγωνιστάς, δεικνύουσα εἰς αὐτοὺς τὸν δρόμον τῆς ἀληθείας καὶ τὸν ὅμον τῆς σωτηρίας.

Τὶς δὲ δύναται νὰ περιγράψῃ τοὺς κόπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθη ἰσοδύως ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν οἰκοδομὴν ἱερῶν Ναῶν καὶ δὴ τοῦ περικαλλεστάτου τούτου τῶν Ἁγίων Πάντων;

Τὶς δὲ τὰς ἀπείρους πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐλεημοσύνας του δύναται νὰ ἀπαιριθμήσῃ, τὰς φανεράς τε καὶ κρυπτάς; Ὅντως εἰς αὐτὸν ἐφηρμοσθή τὸ Γραφικόν: «ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα» (Β' Κορ. θ' 9). Αἱ σιταποθήκαι του ἦσαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἱερῶν μονῶν τῆς Μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, πλείστα δὲ ὅσα διέθεσε διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἀπολογητικῶν καὶ ἀσκητικῶν βιβλίων εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ ἀλλαχοῦ.

Εἰς δὲ τὸν καιρὸν τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, ὅτε ὁ ἐκ τῆς πείνης θάνατος ἐθέριζε κυριολεκτικῶς κατὰ μυριάδας τοὺς ἐλάχιστους ἀδελφοὺς τοῦ Χριστοῦ, τότε δὴ τότε διένεμε δωρεὰν τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις του ποικίλα τρόφιμα μέχρις ἐκκενώσεως αὐτῶν, προτιμῶν ἐν τέλει νὰ συγκαλονχῇται μετὰ τὸν πεινῶντα τοῦ Θεοῦ

λεὼν ἢ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰς ἐκ τοῦ πλούτου, ἔστω καὶ θεμιτάς τῆς ζωῆς ἀναπαύσεις» (Ἐβρ. ΙΑ' 25).

Ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων φιλόχριστος μᾶλλον ἢ φιλόχρυσος, διακρινόμενος πάντοτε διὰ τὸν ἀφιλάργυρόν του τρόπον εἰς πάντα. (Ἐβρ. ΙΙ' 5).

Ἐχὼν τὸν νοῦ του προσηλωμένον εἰς τὰ κοινά, δὲν ἡμέλησε τὰ τῆς οἰκογενείας του. Κατέστη τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἀρίστου οἰκογενειάρχου, ἐπιτυχὸν τὴν μετάδοσιν τοῦ συντηρητικοῦ του πνεύματος εἰς ὅλα τὰ τέκνα του, ὥστε νὰ καταστή αὕτη «κατ' οἶκον Ἐκκλησία».

Ὁλόκληρος ἡ ζωὴ του ὑπῆρξε μία συνεχὴς θυσία εἰς τὸν βωμὸν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἀρχαίας Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ιδεῶν, ἔχων πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ σύνθημα τῶν πρὸ ἡμῶν ἀγωνιστῶν: «γὰρ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἁγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν, γὰρ αὐτὰ τὰ δύο πολέμω...».

Ὁν ἀκεραίου χαρακτῆρος καὶ ἀκάμπτου, οὐδέποτε ἐδέχετο συμβιβασμοὺς εἰς τὰ τῆς Πίστεως, με τοὺς ταρασσόντας τὴν Μαρτυρικὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν ὁρμητοποιῶς.

Κατέστη οὕτω σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς εἰς ὅλους τοὺς διόφρονας πιστοὺς ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.

«Καὶ σοὺ μὲν ἡ μακαρία ψυχὴ πτερογίψῃ ἤδη εἰς τὰ οὐράνια σκηνώματα τοῦ Κυρίου, φίλτατε καὶ ὁμοκάρδιε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ Κωνσταντίνε.

Ἐπεσεν ἡδὴ ἡ αἰλαία τοῦ ἐπιγεῖου δράματός σου, καὶ μᾶς ἐχώρισεν ἀπ' ἀλλήλων, ἔστω καὶ προσκαιρῶς.

Ἀναπαύεσαι ἤδη, ἐξασφαλίσας τὴν αἰώνιον μακαριότητα, κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, «Μακάριοι, λέγει ὁ Μαθητὴς τῆς ἀγάπης, οἱ νεκροὶ οἱ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι, ἵνα ἀναπαύσωνται ἀπὸ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Ἀποκ. ΙΔ' 13).

Ἡμεῖς δὲ οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν κοιλάδα τούτων τοῦ κλαυθμῶνος εἰσέτι, κατὰ τὰς τόσοσιν πονηράς ταύτας ἡμέρας θὰ ἐξακολοῦ. ἦσωμεν νὰ θρηνημαχῶμεν μετὰ τοὺς ποικίλους ἐχθροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄς μὴ μᾶς ἐγκαταλείψῃ ἡ Ἁγία σου ψυχὴ. Σὺ «τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισαι, τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρησας, λοιπὸν ἀπόκειται σοὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει σοὶ ὁ Κύριος, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ Δίκαιος Κριτής. (Β' τιμ. Δ. 7).

Αἰωνία ἡ μνήμη σου ἀξιομακάριστε καὶ ἀειμνήστε ἀδελφέ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν εἰς περιπτώσιν ἀλλαγῆς κατοικίας ἢ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑΙ ΠΕΡΙΚΟΠΑΙ

Η ΑΝΑΒΛΕΨΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Βασικὴ προϋπόθεσις τῆς πνευματικῆς ἀναβλέψεως, ὅπου γεννᾶται αὕτη, εἶναι ἡ εὐσέβεια ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται ἡ ὑπακοή καὶ ἡ τήρησις τῶν Θεῶν ἐντολῶν.

Ἐν τούτοις ἀπαιτεῖται αὕτη ἡ πνευματικὴ ἀνάβλεψις νὰ χρησιμοποιεῖται συνεχῶς, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ διάκρισις, δι' ἣν καὶ ἡ μελέτη, ἡ προσοχή, ὁ διαρκὴς λογισμὸς καὶ ἡ θεωρία αὐτοῦ, εἶναι στοιχεῖα ὅπου πρακτικοποιῶν τὸ πνευματικὸν βλέμμα καὶ καθιστοῦν τὸν ἄνθρωπον ἱκανὸν νὰ προλαμβάνῃ τὰς παγίδας τοῦ κόσμου τούτου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πνευματικὴ ἀνάβλεψις εἶναι δυνατόν ν' ἀλλοιωθῇ, νὰ σβυθῇ καὶ νὰ ἐπέλθῃ κατ' ἀντιστροφὴν ἡ τύφλωσις, ἡ ὁποία γεννᾶται ἐκ τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς παρακοῆς.

Αὕτη ἡ ἀσέβεια καὶ παρακοὴ προέρχεται ἀπὸ κακοὺς λογισμοὺς καὶ πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἐλαττωρὰ συμφεροντολογισμὸν εἴτε ἐκ χρίματος εἴτε ἐξ ἀλαζονείας ἢ ἀπροσεξίας καὶ ἀνοησίας.

Οὕτω καὶ αἱ Αἰρέσεις καὶ τὰ Σχίσματα καὶ ἡ Ἀποστασία τοῦ Αἵωνος μας, ἀποτελοῦν λεγῶνες καὶ τάγματα τεράστια, τὰ ὁποῖα ἐνυφλώθησαν καὶ ἐξέπεσαν τῆς Χάριτος, ἐπειδὴ παρήκουσαν τοὺς Αἰωνίους Νό-

μους τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὁμοιάζουν μὲ τὸν ἐκτεσνῶντα Ἑωσφόρο καὶ τὸ τάγμα αὐτοῦ.

Τὸ αἷτιον τοῦ πράγματος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Αἰὼν μας, ὁ πονηρότατος καὶ ὑλιστικὸς, ὁ ὁποῖος κρύπτει ὅλας τὰς παραβάσεις τῶν Θεῶν ἐντολῶν, δι' ἣν καὶ ὁ Αἰὼν τούτος ἄσωτος λογίζεται οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ παρὰ σφθέντες ἐκ τοῦ Αἵωνος μας, ἄφρονες καὶ ἀνόητοι ὅλων τῶν κατηγοριῶν θεωροῦνται, μὴδὲ τὸ ἐλάχιστον «φρόν» ἔχοντες, ὥστε ἐν ἀσυνειδησίᾳ καὶ εἰς πόρρωσιν ἐξελλίσσονται.

Ἡμεῖς οἱ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον ἀκολουθοῦντες, ἐπειδὴ εὐρισκόμεθα ἐντὸς τῶν Νόμων τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας καὶ τῷ Θεῶν Μύρον τοῦ Χρίσματος φέροντες ἔχομεν τὴν Χάριν τῶν ἀνοικτῶν ὀφθαλμῶν.

Πλὴν ὀφείλουμε πάση θυσίᾳ νὰ ἔχομεν μέρμιναν εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ εἰ δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦμεν ἀκαταπαύστως τοὺς πνευματικοὺς ὀφθαλμοὺς, μας, πάντα προσέρχοντες, πάντα παρατηροῦντες, πάντα διακρίνοντες καὶ ἐκ τούτων ἀνάλογα ἐνεργοῦντες κατὰ τὰ Θεῖα προστάγματα καὶ τὰς ἐντολάς.

Οὕτω τὸν Νόμον κατὰ δύναμιν τηροῦντες καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεών μας παρατηροῦντες, νὰ οἰκονομοῦμεν τὴν Μετάνοιάν μας καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας, ἐπαδιώκοντες νὰ ἐλθῶμεν εἰς πλήρην ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ιδιότητην τοῦ Συντονισμοῦ ἐν εὐσέβειᾳ καὶ ἐξ αὐτοῦ τῆς Εἰρήνης κατὰ Θεόν.

Ἀπάντηση σὲ συκοφάντες

Ἀπαντῶμεν πρὸς τοὺς συκοφάντες καὶ κατηγοροῦς μου «ἐφ' οἷς ἀνόμως λέγουσι κακίαν ἐισηγημένοι».

Θὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ πῶ γι' αὐτοὺς τοὺς τιμωρημένους καὶ καθηρημένους κληρικοὺς τῶν Γ.Ο.Χ., παρὰ τῆς νομίμου καὶ κανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς μου ἀρχῆς, ὅτι ἀπ' ὅταν πρὸ μηνὸς ἐδημοσιεύθῃ στὸν ἡμερήσιον τύπον ἡ εἰδησιὴ νὰ συκοφαντεῖται τὸ ὄνομά μου, ἦτοι: «Ἀρχιμανδρίτης τῶν Παλαισημερολογιτῶν συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν κατηγορούμενος γιὰ ἀπάτη καὶ ὅτι τσέπωσε 10.000 δραχμὲς καὶ τὰ τοιαῦτα», ποὺ ἡ κατηγορία αὕτη ἀφεῶρα τὸ ταπεινὸ πρόσωπό μου. Δηλῶ ὑπεύθυνα πρὸς πάσα κατεύθυνση ὅτι τὰ δημοσιευθέντα εἶναι παντελῶς ἀβάσιμα καθὼς καὶ ἀνύπαρκτα, μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντάν με τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν.

Τονίζω γιὰ ὅλα αὐτά, μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη θὰ ἐπιστημάνει ποῦ εὕρεται ἡ ἀθωότης ἢ ἡ ἀπάτη, ἂν ὑπάρχει ἀπάτη. Καὶ ἔτσι ὅποσδήποτε θὰ διασαφηνισθῇ ἡ ἀθωότητά μου.

Σὲ ἐπιβεβαίωση τῶν ἀνωτέρω καὶ μόνον γιὰ τοὺς εὐ-

σεβεῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦς μου σημειῶνω τὸ τηλέφωνο τοῦ πρώην κληρικοῦ τῆς κρατουμένης ἐκκλησίας, κ. Ἀποστόλου Γκουτέλα γνωστοῦ μου. Τηλ. 2750331 γιὰ κάθε ἐνημέρωσή τους, ὁ ὁποῖος ἐνήργησε γιὰ τὸ γνωστὸ θέμα, καθὼς ἀνεφέρθη ὁ τύπος, τῆς βαπτίσεως ἐνὸς Μουσουλμάνου καὶ συνέχεια γιὰ τὸ γάμο του μετὰ Χριστιανῆς Ἑλληνίδας.

Ὁ κ. Γκουτέλας ἀνήργησε ὅλος αὐτοβούλως καὶ αὐτοπροαιρέτως ὅτε ὁμως συνελήφθη νὰ παίρνει χρήματα ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ἀπὸ φόβο ὁμολόγησε ψευδῶς ὅτι ἐνεργοῦσε κατ' ἐντολήν μου. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦ εἶχα ἀπαγορεύσει νὰ ἐνεργεῖ σὲ ὅ,τι ἀφοροῦσε τὴν ἱεροπραξίαν! αὐτὸς ἐπραξε τὸ ἀντίθετο.

Γιὰ τὰ περαιτέρω ἔχει τὸν λόγον ἡ δικαιοσύνη.

Ἀθῆναι 21.7.1979

Ὁ δηλῶν

=

Ἀρχιμανδρίτης Γ.Ο.Χ.
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΠΕΡΡΑΣ
Ἐφημέριος Ἱεροῦ Ναοῦ
Ἁγίου Σπυρίδωνος Γαλατοῖου

Κρίσεις καὶ Σχόλια

Τὸ 310)ο ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΠΝΙΖΟΤΩΝ

Εἶναι ἄκρως ἀποκαρδιωτική ἡ ὑπεύθυνος πληροφορία τοῦ Τύπου ὅτι τὸ 310)ο τοῦ μαθητοκοσμοῦ τῆς Πατρὶδος μας, καπνίζουν. Ἀλλὰ τὸ πλέον ἀνησυχητικὸν εἶναι ὅτι ἐξ αὐτοῦ, τὸ 680)ο εἶναι ΚΟΡΙΤΣΙΑ καὶ τὸ 420)ο εἶναι ἀγόρια.

Ἡ ἔρευνα ἔγινε ἀπὸ διακεκριμένον Ὑφηγητὴν τῆς Παθολογίας στὶς μεγαλουπόλεις μας, ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΤΗΝ ΛΑΡΙΣΑ καὶ τὰ ΧΑΝΙΑ, μεταξὺ ἑξ ἑξαλφίων μαθητῶν τῶν Λυκείων. Διεπιστώθηκε ἀκόμη ὅτι τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸν κοριτσιῶν ποὺ καπνίζουν ὑπάρχει στὰ Χανιά τῆς Κρήτης, γεγονὸς θλιβερόν, ποὺ ἀποδεικνύει τραντάχα ὅτι, δύο μεγάλα κακὰ συντελοῦν στὴν διάβρωσιν τὴν ἠθικὴν τῆς σπουδαζούσης Νεότητος καὶ πρὸ πάντων τὴν καταστροφὴν τῆς ὑγείας, τῆς «Χρυσῆς στιγμῆς» τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ εἶναι ἡ νεότης, ὅπως τὸ τονίζουν τὰ μεγαλύτερα πνεύματα τῶν αἰώνων γι' αὐτήν. Καὶ τὸ πρῶτον κακὸν εἶναι ἡ ἀμβλυσία τῆς αὐστηρότητος τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, στὸ ὁποῖον πολλὰς ἀπουσιάζει ἡ Θρησκευτικὴ πνευματικότης καὶ θριαμβεῖ σ' αὐτὸ ἡ πλήρης χειραφέτησις τῶν νέων καὶ ἡ πάντοτε παθητικὴ ὑποχώρησις τῶν ὑπευθύνων γονέων καὶ κηδεμόνων, ἱκανοποιώντας κάθε ἐξωφρενικὸ αἶτημα καὶ «καπρίτσιο» τῶν παιδιῶν τους.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἐκτὸς τοῦ λανθασμένου οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος ὑπάρχει ἡ τραυματικὴ κατάστασις τῶν διαφόρων ἐλλοχευόντων πλεκτανῶν καὶ κακῶν, μέσα στὴν κοινωνία, ποὺ σὰν ρεῖμα ἀκάθαρτο δομητικὸ παρὰσέρει τὸ παιδί, ἐνῶ ὁ ἀλητοσυρισμὸς (γιατὶ ὑπάρχει καὶ ὁ ὠφελισμὸς, ὁ ἀξιοπρεπὴς καὶ πολιτισμένος Τουρισμὸς), ἐρχεται νὰ δώσῃ ἓνα γερὸ κτύπημα μὲ τὰ «τεράτια» του στὴν καθόλου πνευματικὴ πρόοδον καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἑλληνόπαιδος.

Ἀλλὰ στὴν κακὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτήρος τοῦ παιδιοῦ, ὅπως καὶ ἄλλοτε τονίσαμε ἀπὸ τίς στήλες αὐτές, συντελεῖ τὸ σύγχρονον θέαμα ποὺ σκοτάνει τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ κυριολεκτικὰ, ἀφοῦ δημιουργεῖ τοὺς ἐφιαλτικοὺς «Καυκάσις», ποὺ κατασπαράζουν τὴν ἡσυχίαν, νύχτα καὶ ἡμέρα, τῶν φιλησύχων καὶ φιλονόμων πολιτῶν, τοὺς ὀλεθρίους διαρρήκτας καὶ τόσους ἄλλους λιμεῶνας τῆς κοινωνίας μας.

Γι' αὐτὸ ἡ ἐπιτυχὴς ἔρευνα τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος ἄς γίνῃ ἀφορμὴ ὥστε, οἰκογένεια καὶ ἀρμόδιοι, νὰ συνεργασθοῦν ἐν πλήρει συναισθήσει τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως, γιὰ νὰ περιστείλουν τὸ κακὸ τοῦ καπνίσματος τῶν νέων παιδιῶν μας ποὺ δηλητηριάζουν καὶ σκοτώνουν τοὺς πνεύμονές τους ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦν εὐρύτερες θλιβερὲς ἐπιπτώσεις στὴν Πατρίδα μας.

Ἀς ἀφυπνησθοῦν οἱ ἀρμόδιοι ὅσον εἶναι ἀκόμη καιρὸς...

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΝΙΤΣΙΑΤΟΤΡΑ
(ΠΑΠΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ)

Εἶχε δὲν εἶχε τὸ κατώρθωσεν τὸ Βατικανὸν μὲ τὴν πανούργον πάντοτε διπλωματίαν του, νὰ ἐγκαταστήσῃ δηλ. ἐν μέσῃς Ἀθῆναις ἀντιπροσωπεῖα του, σὲ βαθμὸν Πρεσβείας, νὰ συνάγῃ συμφωνία διπλωματικὴ μὲ τὴν Ἑλλάδα γιὰ ἀνύπαρκτα οὐσιαστικὰ συμφέροντά του στὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἔφθανε ὅτι στὸ κεντρικώτερον ἀκριβῶς σημεῖον τῶν Ἀθηνῶν ὑψοῦται ὁ μεγαλοπρεπέστατος Ναὸς τοῦ Ἀγίου Διονυσίου τῶν Καθολικῶν (δόξας Πανεπιστημίου), δὲν ἀρκοῦσε γιὰ τὸ Βατικανὸν ὅτι δοῦν ἡ ἄλλη καμουφλαρισμένη καὶ διαβρωτικὴ μορφή τοῦ Παπισμοῦ ἡ ἐπάρατη ΟΤΝΙΑ, ἔχει ἐκτὸς τοῦ πελωρίου βυζαντινοῦ ναοῦ (γιὰ τὴν ἐξαπάτησιν τῶν ἀρελῶν), Ἰ. Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΤΑΤΗ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΒΡΕΘΗ ΟΔΟ ΑΧΑΡΝΩΝ καὶ πάμπολλα τριγύρω του κτιριακὰ συγκροτήματα. Ἀκόμη δὲν ἀρκοῦσαν γιὰ τὸ Βατικανὸν οἱ ἀντικανονικὲς «σφήνες» ἀνάμεσα στὶς ἑλληνικὰς Ὁρθόδοξες Μητροπόλεις τῆς Πατρὶδος μας, τῶν «Ἀρχιεπισκοπῶν» καὶ «ἐπισκοπῶν» του καὶ ἰδίως, στὰ γραφικὰ ἑλληνικὰ νησιά, τῶρα κατώρθωσε, μὲ τοὺς γνωστοὺς διπλωματικούς ἐλιγμούς του νὰ πυργάσῃ καὶ τὴν πολυπόθητη γι' αὐτὸ «ΝΙΤΣΙΑΤΟΤΡΑ», ὁπότε διανοίγεται εὐρύς ὁ ὁρίζων στὴν προσηλυτιστικὴ προπαγάνδα του. Καὶ τὸ καταπληκτικὸν τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Βατικανοῦ ἦταν, ἐνῶ ἄκουε ἀπὸ δια τὰ σημεία τῆς Ὁρθόδοξου Πατρὶδος μας πὼς ἡ «νιτσιανοῦρα» δὲν εἶναι δεκτὴ ἐδῶ, ἐκεῖνο ρωτοῦσε «ποῦ εἶναι τὸ σπῆτι τοῦ παπῆ... Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐπιμονὴ αὐτὴ καὶ τὸ κατώρθωμα τοῦ Βατικανοῦ ἀποδεικνύει ἀδιάφραστα πὼς «ἡ ἀλεποῦ οὔτε τρίχα οὔτε «χοῦ» ἄλλοξε. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἄς γογγυροῦν καὶ οἱ ἀρμόδιοι ἄς πράξουν τὰ δεόντα.

ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ ΠΟΤ ΣΤΗΝΙΣΤΟΤΩΝ

Ὁ Θρησκευτικὸς ἀρχηγὸς καὶ δημηγέτης τῆς Περσίας Ἀγιοταλὰχ Χομεΐνι, μὲ μιὰ πρόσφατη διαταγὴν του πρὸς τὴν Βασίλισσα τῆς Περσίας ἀπεδείχθη πιστὸς τηρητὴς καὶ ἐκτελεστὴς τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῶν Μουσουλμάνων καὶ μὲ τὴν διαταγὴν του αὐτὴν συνίστα τὸ περιεχόμενον τοῦ εὐαγγελίου ποὺ πρεσβεύει, ἀλλὰ καὶ τὴν... ἠθικὴν του ἀξίαν. Μὴ μπορῶντας λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἀνέκφραστος, ἀγέλαστος καὶ παγωμένος σὰν αἰγυπτιακὸ φίδι, ἀρχηγὸς τῶν Μουσουλμάνων, νὰ συγχωρήσῃ τὸν Σάχη τῆς Περσίας γιὰ τὴν 10ετὴ ἐξορία του στὴν Γαλλίαν, ἔστειλε μῆνυμα... μουσουλμανικῆς ἀγάπης στὴν ἐκπεσοῦσαν βασίλισσα Φαράχ Ντυτὰ σύζυγον τοῦ Σάχη, ἀσφαλῶς ἀπὸ τὰ ἀνεξάντλητα ἀποθέματα τῶν ἠθικῶν διδασκαλιῶν τοῦ Μωάμεθ: «Σκότωσε τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐγὼ θὰ σοῦ χαρίσω τὴν ζωὴν σου...!!!». Ἡ ἐντολὴ αὕτη ὅταν δίνεται ἀπὸ οἰονδήποτε ἐπαναστάτην δὲν ἔχει σημασίαν. Μὰ ὅταν αὕτη προσέρχεται ἀπὸ ἓνα θρησκευτικὸ ἀρχηγὸν προκαλεῖ εἴγος ἀποτροπιασμοῦ, γιατί ἐντέλλεται Ἡ ΣΤΖΥΓΟΣ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΗ ΤΟΝ ΣΤΖΥΓΟΝ ΤΗΣ...

Τότε περιτράνω... ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ θρησκεία...

τική αὐτοῦ διδασκαλία δὲν ἔχει κανένα ἠθικὸν ἔρεισμα. Συγκρινομένη μάλιστα μετὰ τὴν Οὐρανίωνα ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ Αἰωνίου Ἀρχιδιδασκάλου καὶ Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ τονίζει: «ΑΓΑΠΗΤΕ ΤΟΤΣ ΕΧΘΟΤΣ ΥΜΩΝ», ἀλλὰ ἀκόμη καὶ «νὰ συγχωρῶμεν ἐβδωμυροντάς ἐπτά», ξεκάθαρα παρουσιάζει τὴν τεραστίαν διαφορὰν τῶν δύο ἠθικῶν διδασκαλιῶν καὶ τὸ ἦθος καὶ τὸ ἀνυπέροβητον μεγαλεῖον τῆς δευτέρας. Ἐὰν σήμερα οἱ ἀναστατωμένοι λαοὶ τῆς Ὑψηλίου ἀκούον τὸ παναρχόνιον κήρυγμα τῆς «ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΤ ΧΡΙΣΤΟΤ», ποὺ ἀδιάκοπα ἐκείνος μᾶς ἀπευθύνει μετὰ τὸ Θεόπνευστον καὶ Θεόγραφον Βιβλίον Του, ἀσφαλῶς τότε θὰ ἐπιλύοντο πολλὰ χρονίσαντα δυσεπίλυτα προβλήματα παγκοσμίου κλίματος. Καὶ τὰ ἐκάστοτε μηνύματα φόνων καὶ δολοφονιῶν ποικίλων καὶ ἀμφιβόλου προελεύσεως «ἀρχηγῶν» βροντοφωνοῦν ἀλάνθαστα πῶς ὁ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ, δὲν βρίσκεται, παρὰ μόνον στὸ Πραιτώριον τοῦ Θεοκατήλου δικαστοῦ, ἀγκαθιστεφανωμένος, μετὰ δακρυσιμένα μάτια ὅπου καθημερινὰ δέχεται τοὺς ἀνασκολοπισμοὺς ἀπὸ ὅλους μας, μετὰ τὶς πράξεις μας καὶ μετὰ τὶς σκέψεις μας, ἐνῶ τὰ πανάχρονα χεῖλη Του κινοῦνται στὴν ποῦ θεομὴ παράκλησιν καὶ ἱκεσίαν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα Του. «Πάτερ ἄφες αὐτοῖς... ὦ! ἂν μπορούσαν οἱ κουρασμένοι λαοὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τέλους, νὰ μπορούσαν νὰ στρέψουν πρὸς τὸ Πραιτώριον, θὰ εὗρισκαν καὶ τὸν πολυπόθητον Ἀρχηγὸν τοὺς, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀληθινὸ Φίλον τοὺς. Ε. Α. Σ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὴν 13ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ κατὸ πιν μικρᾶς ἀσθενείας εἰς ἡλικίαν 82 ἐτῶν ὁ Βίκτωρ Παπαδόπουλος συνταξ. Δημοδιδάσκαλος.

Ἐγεννήθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Μαρτυρικὸν Πόντον καὶ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Πληθυσμῶν ἦλθεν εἰς τὴν μητέρα Ἑλλάδα ὑπάρχων Διδάσκαλος τῆς Παλαιᾶς Ἑλληνοχριστιανικῆς Σχολῆς πιστεῖον ἀνταδάντως εἰς τὰ ἰδανικά τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Μεγάλης Ἰδέας μετὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Πολίτευμα τὴν Βασιλείαν.

Ἦτο ἐν ἀπὸ τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῆς Ἑνορίας Γ.Ο.Χ. Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν, συμβουλευτὴν καὶ παρορμῶν καὶ ἐξυπηρετοῦσεν εἰς τὸν τομέα τοῦ δεξιῦ χοροῦ ὡς δεινὸς βυζαντινὸς Ἱεροψάλτης. Εἶναι μεγάλη ἀπώλεια διὰ τὴν ἐνορίαν μας ὁ θάνατός του λόγῳ τοῦ ἠθικοῦ κύρους του καὶ τὸν σεβασμὸν ὃν ἐνέπνεε. Εἰς τὴν ἀκριτικὴν καὶ μαρτυρικὴν μας πόλιν τῆς Δράμας, ἀφιέρωσε τὴν ζωὴν του εἰς Κοινωνικά ἔργα, ἐχηματίσσε Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Πρόεδρος πολλῶν Σιλλόγων καὶ διὰ τῶν Φίλων τῆς

Χωρ)κῆς καὶ τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ, ἀξιοθεῖς καὶ πολλῶν παρασήμων.

Ἐθλίβετο τελευταίως διὰ τὸ θλιβερὸν κατάντημα καὶ ἀποστασίας τῶν Κυβερνώντων εἰς τὸν Κοινωνικὸν καὶ ἠθικὸν τομέα τῆς Ἑλλάδος. Πλήν ἦλθεν ὁ θάνατος καὶ τὸν ἀφήσπασεν ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῆς ἐθνικῆς δράσεώς του διότι οὕτως ἠδδόκησεν ὁ Θεός.

Ὡς οἰκογενειάρχης ἀποκατέστησεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τὰ τέκνα καὶ ἡξιώθη νὰ ἴδῃ υἱὸς υἱῶν ὡς νεόφυτα ἐλαῖων κύκλου τῆς Τραπεζῆς του.

Ἐκφορίζομεν τὰ θεομὰ μας συλλυπητήρια πρὸς τὴν σύζυγόν του καὶ τὰ τέκνα του.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

+ Προθερεὺς ΜΙΧ. Ν. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ
Δράμα

«Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΙΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦ.: 3628.280
Διευθυντής Συντάξεως
Ἐπίσκοπος Χριστιανοντόλεως Θεόφιλος
Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΑΓΕΡ 3 — ΑΘΗΝΑΙ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δραχμὰς	60
»	Ἐτησίᾳ »	100
Ἐξωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δολλάρια	6
»	Ἐτησίᾳ »	10
	Τιμὴ φύλλου δραχ.	5

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)